

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 04.04.1995
COM(95) 113 τελικό

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ
ΟΔΗΓΙΑΣ 90/388/ΕΟΚ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΙΣ ΑΓΟΡΕΣ
ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πρόλογος και περίληψη

I ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σκοπός
Πλαίσιο αναφοράς

II ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Γενικά
Επίσημες Διαδικασίες
Επέκταση προς τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, Ευρωπαϊκές Συμφωνίες και Προσωρινές Συμφωνίες

III ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

- α) Γενικά θέματα που αφορούν τις υπηρεσίες φωνητικής τηλεφωνίας
- β) Επιβολή του μονοπωλίου φωνητικής τηλεφωνίας
- γ) Εταιρικά δίκτυα και κλειστές ομάδες χρηστών
- δ) Υπηρεσίες δεδομένων απευθυνόμενες στο ευρύ κοινό
- ε) Διαχωρισμός μεταξύ λειτουργίας και ρύθμισης

IV ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΩΝ ΔΟΥΡΥΦΟΡΙΚΩΝ ΔΙΚΤΥΩΝ ΚΑΙ Η ΟΔΗΓΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ 94/46/ΕΚ

- α) Η σημασία της τροποποιούσας οδηγίας
- β) Φωνητική τηλεφωνία
- γ) Ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες
- δ) Πρόσβαση σε δυναμικό διαστημικού τμήματος
- ε) Διεθνείς δορυφορικοί οργανισμοί
- στ) Χρονοδιάγραμμα εφαρμογής

V ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ 1998

VI ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι : Εφαρμογή της οδηγίας 90/388/ΕΟΚ στα κράτη μέλη

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ: Κατάλογος των εθνικών κανονιστικών αρχών

Πρόλογος

Η Ευρωπαϊκή Ένωση περνά μέσα από μία διαδικασία ταχείας προσαρμογής στην πραγματικότητα της επερχόμενης κοινωνίας των πληροφοριών. Η ψηφιακή τεχνολογία μεταμορφώνει τους κλάδους των τηλεπικοινωνιών, των ηλεκτρονικών υπολογιστών, της πληροφορίας και των οπτικοακουστικών μέσων. Η κοινωνία της πληροφορίας έχει αρχίσει να έχει βαθύ αντίκτυπο στην οικονομία και στον τρόπο που εργαζόμαστε, ζούμε και παίζουμε. Επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο συναλλασσόμαστε, τον τρόπο που οργανώνουμε τη ζωή μας και τον τρόπο που αλληλεπιδρούμε μεταξύ μας .

Η έκθεση "Η Ευρώπη και η Παγκόσμια Κοινωνία των Πληροφοριών", η οποία καταρτίστηκε με αίτημα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου έλαβε υπόψη την βασική αυτή μεταβολή και πρότεινε ένα διεξοδικό πλαίσιο. Σε ανταπόκριση, στη συνάντηση Ευρωπαίων Αρχηγών Κρατών και κυβερνήσεων στην Κέρκυρα η ανάλυση αυτή επιβεβαιώθηκε και ζητήθηκε ο καθορισμός ενός σαφούς και σταθερού κανονιστικού περιβάλλοντος για την περαιτέρω ανάπτυξη του στοιχείου αυτού.

Οι μεταβολές έχουν παγκόσμιο χαρακτήρα. Επηρεάζουν όχι μόνο την Ευρώπη και τους κύριους οικονομικούς ανταγωνιστές της, αλλά τον ίδιο τον χαρακτήρα του οικονομικού ανταγωνισμού. Αποτελεσματικός ανταγωνισμός σήμερα σημαίνει ότι υπάρχουν τα μέσα για την ταχεία και αποτελεσματική πρόσβαση, επεξεργασία, χειρισμό, αποθήκευση και παραγωγή πληροφοριών.

Σε μία οικονομία που αποκτά ολοένα και περισσότερο παγκόσμιο χαρακτήρα είναι σημαντικοί οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις να μπορέσουν να διατηρήσουν και να ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητά τους, όχι μόνο στις υφιστάμενες αγορές αλλά να επωφεληθούν από τις νέες δυνατότητες και να καταλάβουν νέες αγορές. Προς το σκοπό αυτό θα πρέπει έχουν τη δυνατότητα να επωφεληθούν από την μαζική διάδοση και ένταξη της νέας τεχνολογίας πληροφοριών στις παραγωγικές διαδικασίες. Φυσικά, η ανταγωνιστικότητα, καθώς τονώνει την οικονομική ανάπτυξη, συμβάλλει και στη δημιουργία απασχόλησης.

Η τεχνολογική πρόοδος και η καινοτομία προσφέρει και τη δυνατότητα προσφοράς στους χρήστες ενός όλο και μεγαλύτερου φάσματος υπηρεσιών και εφαρμογών, καλύτερης ποιότητας που ανταποκρίνονται καλύτερα στις ιδιαίτερες ανάγκες τους. Αυτό δεν αποτελεί πλεονέκτημα μόνο για τις επιχειρήσεις. Για τους κατ'οίκον χρήστες αυτό σημαίνει ότι θα έχουν τη δυνατότητα άμεσης πρόσβασης όταν το επιθυμούν, σε νέες υπηρεσίες και μέσα ψυχαγωγίας τα οποία όχι μόνον λαμβάνουν παθητικά αλλά και με τα οποία μπορούν να αναπτύξουν αμφίδρομη σχέση.

Ταυτοχρόνα απαιτείται ειδική προσοχή όσον αφορά τα θέματα απασχόλησης στον τομέα αυτό. Όπως εκτίθεται στην Πράσινη Βίβλο για την φιλελευθεροποίηση της υποδομής τηλεπικοινωνιών και των δικτύων καλωδιακής τηλεοράσεως (COM (94) 440 τελικό και 682 τελικό), η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας θα έχει αντίκτυπο στην απασχόληση, εξασφαλίζοντας τη διατήρηση επισφαλών θέσεων εργασίας και συμβάλλοντας στη δημιουργία νέων θέσεων, καθώς οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις επωφελούνται από το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που προέρχεται από τις νέες τηλεπικοινωνιακές τεχνολογίες και υπηρεσίες. Η επίπτωση των νέων τεχνολογιών στην απασχόληση θα είναι θεμελιώδους σημασίας για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που είναι κατά παράδοση η βασική πηγή για τη δημιουργία απασχόλησης στην Ευρώπη.

Στην πράξη αποδείχθηκε ότι οι μειώσεις του αριθμού θέσεων συμψηφίζονται με τη δημιουργία νέων θέσεων και ότι η συνολική απασχόληση δεν διακυβεύθηκε από την φιλελευθεροποίηση. Κεντρική σημασία για τις περαιτέρω εξελίξεις θα έχει ένας εις βάθος διάλογος με τους κοινωνικούς εταίρους στον τομέα αυτό. Η Επιτροπή έχει εκπονήσει μία σημαντική μελέτη που θα μπορέσει να παράσχει ασφαλέστερη ποσοτική βάση για να καθοριστεί το μέτρο κατά το οποίο ο ανταγωνισμός δημιουργεί νέες ευκαιρίες απασχόλησης.

Τα θέματα αυτά θα μελετηθούν και συζητηθούν εις βάθος στο πλαίσιο των νέων συμβουλευτικών ομάδων για την κοινωνία των πληροφοριών που ιδρύθηκαν προσφάτως από την Επιτροπή, δηλαδή το Forum για την Κοινωνία των Πληροφοριών (Information Society Forum) και την Ομάδα Εμπειρογνομόνων Υψηλού Επιπέδου σχετικά με κοινωνικά και κοινωνικής πολιτικής θέματα της κοινωνίας των πληροφοριών.

Το Πρόγραμμα Δράσης που δημοσίευσε η Επιτροπή ανταποκρινόμενη στα συμπεράσματα της Συνόδου Κορυφής της Κέρκυρας και στην έκθεση σχετικά με την Ευρώπη και την παγκόσμια κοινωνία των πληροφοριών ("Η Πορεία της Ευρώπης προς την Κοινωνία των Πληροφοριών", Ανακοίνωση της Επιτροπής της 19ης Ιουλίου 1994) τόνισε την ανάγκη να συνεχισθεί και να επιταχυνθεί η ελευθέρωση των τηλεπικοινωνιών. Στο πλαίσιο αυτό, το Ψήφισμα του Συμβουλίου 93/C 213/01 της 22ας Ιουλίου 1993 σχετικά με την περαιτέρω ανάπτυξη της αγοράς τηλεπικοινωνιών προσδιορίζει το βασικό πλαίσιο για την ανάπτυξη του κανονιστικού περιβάλλοντος μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και καθόρισε την 1η Ιανουαρίου 1998 ως την ημερομηνία της πλήρους ελευθέρωσης (με πρόσθετες μεταβατικές περιόδους για ορισμένα κράτη μέλη). Το Ψήφισμα τόνισε την σημασία να διασφαλισθεί η πλήρης εφαρμογή της υφιστάμενης νομοθεσίας, καθώς και περαιτέρω ανάπτυξη του πλαισίου αυτού ενόψει της 1ης Ιανουαρίου 1998. Στις 22 Δεκεμβρίου 1994, το Συμβούλιο ενέκρινε τον κανονισμό 94/C 379/03 το οποίο επεκτείνει την αρχή της φιλελευθεροποίησης και το συμπεφωνημένο χρονοδιάγραμμα για τις υπηρεσίες στην ελευθέρωση των δικτυακών υποδομών, μέσω των οποίων παρέχονται οι υπηρεσίες αυτές.

Η οδηγία της Επιτροπής 90/388/ΕΟΚ για τον ανταγωνισμό στις αγορές τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών αποτελεί τον πυρήνα της ελευθέρωσης των τηλεπικοινωνιών στην ΕΕ μέχρι σήμερα. Αποτελεί και θα συνεχίσει να είναι στο επίκεντρο των μεταρρυθμίσεων που εστιάζονται σήμερα στην προθεσμία που έθεσε το Συμβούλιο, το 1998, για την ελευθέρωση όλων των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και της υποδομής μέσω των οποίων προσφέρονται και για την οποία, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα ψηφίσματα του Συμβουλίου, πρέπει να υποβληθούν προτάσεις και μέτρα για το αντίστοιχο ρυθμιστικό πλαίσιο πριν από την 1η Ιανουαρίου 1996. Αντιπροσωπεύει επίσης το πλαίσιο μέσα από το οποίο η Επιτροπή ανταποκρίνεται στα αιτήματα να ενεργήσει ταχύτερα για την άρση των περιορισμών που προκαλούν συμφόρηση στην παροχή υποδομής για τις υπηρεσίες που έχουν μέχρι στιγμής ελευθερωθεί βάσει της οδηγίας. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή ενέκρινε στις 13 Οκτωβρίου 1994 μία οδηγία τροποποίησης με την οποία τα δορυφορικά δίκτυα και οι σχετικές υπηρεσίες εντάσσονται στο πλαίσιο της οδηγίας. Επιπλέον, την 21η Δεκεμβρίου 1994 η Επιτροπή ενέκρινε σχέδιο τροποποιημένης οδηγίας για διαβουλεύσεις με θέμα την χρήση καλωδιακών τηλεοπτικών δικτύων για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών.

Η πρόοδος που σημειώθηκε στα κράτη μέλη κατά τα τελευταία τέσσερα χρόνια είναι σημαντική. Ωστόσο, παραμένουν ορισμένα σημαντικά θέματα τα οποία δεν έχουν αντιμετωπισθεί σε διάφορες περιπτώσεις. Το Ψήφισμα του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1993 τόνισε ότι "υπάρχει ανάγκη για ταχεία και αποτελεσματική εφαρμογή του τρέχοντος ρυθμιστικού περιβάλλοντος, ιδίως της οδηγίας 90/388/ΕΟΚ". Ταυτόχρονα, η οδηγία ζήτησε από την Επιτροπή να αξιολογήσει μέσα στο 1994 τα αποτελέσματα που είχαν ορισμένα μέτρα. Η Επιτροπή ως εκ τούτου κρίνει σκόπιμο, να υποβάλει στο στάδιο αυτό την παρούσα ανακοίνωση σχετικά με την γενική πρόοδο που πραγματοποιήθηκε ως προς την εφαρμογή των στόχων της οδηγίας προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Περίληψη

Το Μέρος I περιγράφει το σκοπό της ανακοίνωσης και τον προσδιορίζει μέσα στο πλαίσιο του παρελθόντος, παρόντος και μελλοντικού κανονιστικού περιβάλλοντος.

Το Μέρος II σχολιάζει γενικά την πρόοδο που σημειώθηκε στα κράτη μέλη ως προς την εφαρμογή της οδηγίας 90/388. Περιλαμβάνει κατάλογο των κύριων στοιχείων που παρακολούθησε και εξέτασε η Επιτροπή με βάση τα οποία μετράται η πρόοδος.

Το Μέρος III εξηγεί και διευκρινίζει ορισμένα συγκεκριμένα θέματα εφαρμογής τα οποία προέκυψαν κατά την τελευταία τετραετία. Υπάγονται σε τρεις κυρίως κατηγορίες : υπηρεσίες φωνητικής τηλεφωνίας για κλειστές ομάδες χρηστών και δίκτυα επιχειρήσεων, υπηρεσίες δεδομένων για το ευρύ κοινό και το διαχωρισμό μεταξύ λειτουργίας και ρύθμισης.

Το Μέρος IV περιγράφει την πρόσφατη συμπερίληψη των δορυφορικών δικτύων και υπηρεσιών στο πλαίσιο της οδηγίας, μέσω της τροποποιημένης οδηγίας 94/46/EK.

Το Μέρος V ερευνά τις μελλοντικές προοπτικές της για την οδηγία και την εφαρμογή της. Τις τοποθετεί στο ευρύτερο πλαίσιο της πλήρους φιλελευθροποίησης υπηρεσιών και υποδομής και ιδιαίτερα ως προς την προθεσμία του 1998.

Το Μέρος VI συγκεντρώνει τα συμπεράσματα της Επιτροπής όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας και τις γενικότερες επιπτώσεις της κοινοτικής πολιτικής στον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

I ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σκοπός

Η οδηγία της Επιτροπής 90/388 δημοσιεύθηκε στις 28 Ιουνίου 1990 (στο εξής αναφέρεται ως "Οδηγία Υπηρεσιών" ή ως "Οδηγία"). Περιγράφεται ως ο θεμέλιος λίθος του κοινοτικού πλαισίου για τη φιλελευθεροποίηση της ευρωπαϊκής αγοράς τηλεπικοινωνιών. Το Συμβούλιο στο Ψήφισμά του της 22ας Ιουλίου 1993¹ τόνισε την σημασία της ταχείας εφαρμογής και επεσήμανε ότι "χρειάζεται ταχεία και αποτελεσματική εφαρμογή του τρέχοντος ρυθμιστικού πλαισίου, ιδίως δε της οδηγίας 90/388/ΕΟΚ".

Στο πλαίσιο αυτό η Επιτροπή υποβάλει την παρούσα ανακοίνωση σχετικά με το καθεστώς και την εφαρμογή της οδηγίας².

Η Ανακοίνωση έχει τρεις αλληλένδετους μεταξύ τους σκοπούς³ :

- i Περιγραφή και εξήγηση της τρέχουσας κατάστασης ως προς την εφαρμογή
- ii Εντοπισμός και διευκρίνιση βασικών θεμάτων
- iii Τοποθέτηση της οδηγίας στο πλαίσιο του πακέτου μεταρρυθμίσεων με στόχο την προθεσμία του 1998, σύμφωνα με το Ψήφισμα του Συμβουλίου του 1993, το οποίο "υποστηρίζει την πρόθεση της Επιτροπής να προετοιμάσει πριν από την 1η Ιανουαρίου 1996 τις απαραίτητες αλλαγές του κοινοτικού ρυθμιστικού πλαισίου για να επιτύχει την φιλελευθέρωση όλων των δημόσιων υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας έως την 1η Ιανουαρίου 1998".

Πλαίσιο αναφοράς

Η οδηγία υπηρεσιών καθόρισε τέσσερις προθεσμίες εντός των οποίων έπρεπε να είχαν εφαρμοσθεί ορισμένες συγκεκριμένες διατάξεις :

- 31η Δεκεμβρίου 1990, για την εισαγωγή του ανταγωνισμού στις υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών εκτός της φωνητικής τηλεφωνίας και όσον αφορά την απλή μεταπώληση χωρητικότητας·
- 1η Ιουλίου 1991, για τη σύσταση ανεξάρτητου φορέα υπεύθυνου για την χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης και την εποπτεία των όρων χρήσης·
- 30 Ιουνίου 1992, για τη γνωστοποίηση όλων των διαδικασιών χορήγησης άδειας ή δήλωσης για την παροχή προς το κοινό υπηρεσιών μεταγωγής δεδομένων κατά δέσμες ή μέσω κυκλωμάτων·

1 Ψήφισμα του Συμβουλίου 93/C231/01.

2 Η παρούσα ανακοίνωση δεν καλύπτει σχετικά με την κοινοτική πολιτική τηλεπικοινωνιών θέματα όπως η εφαρμογή της παροχής ανοιχτού δικτύου σε μισθωμένες γραμμές. Τα θέματα αυτά καλύπτονται εκτενώς σε άλλες πρόσφατες ανακοινώσεις. Βλ. Πράσινη Βίβλο για την φιλελευθεροποίηση της υποδομής τηλεπικοινωνιών και των δικτύων καλωδιακής τηλεοράσεως, Μέρος I / II, COM (94)440· COM (94)682 και ανακοίνωση σχετικά με το τρέχον καθεστώς και την μελλοντική στην ελεύθερη πρόσβαση σε δίκτυα και υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών (παροχή ανοιχτού δικτύου), COM (94)513.

3 Επισημαίνεται ότι η παρούσα ανακοίνωση δεν αντικαθιστά κατά κανένα τρόπο τις επίσημες διαδικασίες της Συνθήκης με τις οποίες εξασφαλίζεται η πλήρης εφαρμογή του κοινοτικού δικτύου.

- 31 Δεκεμβρίου 1992, για την εισαγωγή του ανταγωνισμού στην απλή μεταπώληση χωρητικότητας⁴.

Το Ψήφισμα του Συμβουλίου A3-0113/93 της 20ής Απριλίου 1993 ζητούσε από την Επιτροπή να προετοιμάσει την ελευθέρωση τόσο της ενδοκοινοτικής όσο και της εγχώριας φωνητικής τηλεφωνίας και να εγκρίνει το συντομότερο δυνατό τα απαραίτητα μέτρα για την πλήρη αξιοποίηση του δυναμικού της υφιστάμενης υποδομής των καλωδιακών δικτύων υπέρ των υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών και την άμεσα κατάργηση των υφιστάμενων περιορισμών στη χρήση καλωδιακών δικτύων για μη αποκλειστικές υπηρεσίες καθώς και να λάβει μέτρα για την βέλτιστη χρησιμοποίηση των διασυννοριακών δικτύων τηλεπικοινωνιών των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας⁵.

Το ψήφισμα του Συμβουλίου 93/C 213/01 καθόριζε ένα χρονοδιάγραμμα για την ανάπτυξη των τηλεπικοινωνιών και επιβεβαίωνε την

- 1η Ιανουαρίου 1998 ως την προθεσμία για την ελευθέρωση των υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας που παρέχονται στο ευρύ κοινό⁶.

Στις 17 Νοεμβρίου 1994 το Συμβούλιο ενέκρινε περαιτέρω κανονισμό που επιβεβαίωνε την

- 1η Ιανουαρίου 1998 ως προθεσμία για την ελευθέρωση της υποδομής τηλεπικοινωνιών⁷.

Μετά το σχέδιο δράσης της Επιτροπής που δημοσιεύθηκε στις 19 Ιουλίου 1994, υπό τον τίτλο "Η πορεία της Ευρώπης προς την κοινωνία των πληροφοριών, ένα πρόγραμμα δράσης"⁸, η Ένωση είναι πλέον βαθειά αναμειγμένη στην εφαρμογή της κοινωνίας των πληροφοριών. Τα ψηφίσματα, τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Κέρκυρας⁹ καθώς και η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις διαβουλεύσεις για την Πράσινη Βίβλο για την κινητή και την προσωπική επικοινωνία¹⁰ μαζί με τα αποτελέσματα των συνεχιζόμενων διαβουλεύσεων για τις Πράσινες Βίβλους σχετικά με την υποδομή (μέρος I / II)¹¹ θα αποτελέσουν το πλαίσιο πάνω στο οποίο θα βασιστούν οι περαιτέρω τροποποιήσεις της οδηγίας υπηρεσιών ενόψει της πλήρους φιλελευθεροποίησης του τομέα των τηλεπικοινωνιών. Στο πλαίσιο αυτό, θα αποκτήσει μεγαλύτερη σημασία η συνεχής επισκόπηση της κατάστασης που επικρατεί στα κράτη μέλη κατά τα έτη που μεσολαβούν μέχρι την λήξη της προθεσμίας.

4 Η Οδηγία επίσης προέβλεπε τη δυνατότητα παράτασης μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1996 της προθεσμίας για την απαγόρευση της απλής μεταπώλησης χωρητικότητας στα κράτη μέλη εκείνα στα οποία δεν είχε αναπτυχθεί ακόμα αρκετά το δίκτυο παροχής υπηρεσιών μεταγωγής πακέτων ή κυκλωμάτων.

5 ΕΕ αριθ. C 140/42 της 31ης Μαΐου 1993.

6 Παρότι σε ορισμένα κράτη μέλη με λιγότερο ανεπτυγμένα δίκτυα (δηλαδή Ισπανία, Ιρλανδία, Ελλάδα και Πορτογαλία) χορηγήθηκε πρόσθετη μεταβατική περίοδος το πολύ πέντε ετών. Στα πολύ μικρά δίκτυα (Λουξεμβούργο) μπορεί επίσης εφόσον χρειάζεται, να δοθεί μεταβατική περίοδος το πολύ δύο ετών.

7 Με παρεκκλίσεις όπως και παραπάνω, βλ. Ψήφισμα του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1994 σχετικά με τις αρχές και το χρονοδιάγραμμα της φιλελευθέρωσης της τηλεπικοινωνιακής υποδομής, (94/C 379/03)· ΕΕ C 379/4, της 31.12.1994.

8 COM (94) 347.

9 Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, Κέρκυρα, 24-25 Ιουνίου 1994.

10 Προς ένα προσωπικό πλαίσιο επικοινωνιακών: Πράσινη Βίβλος για μια κοινή προσέγγιση στον τομέα των κινητών και προσωπικών επικοινωνιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (COM)94) 145 τελικό).

11 Op cit.

II ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

α) Γενικά

Από τα κράτη μέλη είχε ζητηθεί να εφαρμόσουν τις διατάξεις οδηγίας και να ανακοινώσουν στην Επιτροπή τα μέτρα που έλαβαν σχετικά μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1990, την 1η Ιουλίου 1991 και την 31 Δεκεμβρίου 1992¹². Όλα τα κράτη μέλη εκτός από δύο συμμορφώθηκαν με τις απαιτήσεις της ανακοίνωσης¹³. Προκειμένου να αξιολογηθεί η εφαρμογή της οδηγίας 90/388/ΕΟΚ στα διάφορα κράτη μέλη καταρτίστηκε ένας κατάλογος με τα βασικά στοιχεία της οποίας παρότι ο κατάλογος δεν είναι διεξοδικός, επιτρέπει την μέτρηση της προόδου όσον αφορά την εφαρμογή με βάση τα εξής :¹⁴

- Τον ορισμό της "φωνητικής τηλεφωνίας" για την οποία μπορούν να διατηρηθούν βάσει των διατάξεων της οδηγίας¹⁵ τα τρέχοντα αποκλειστικά και ειδικά δικαιώματα.
- Την συνέχιση των τυχόν άλλων αποκλειστικών δικαιωμάτων·
Την πρόσβαση των προμηθευτών υπηρεσιών στην μετάδοση/δρομολόγηση σε δίκτυα PSTN και μισθωμένες γραμμές·
- Τους όρους που επιβάλλονται μέσω των εφαρμοζόμενων συστημάτων χορήγησης αδειών εκμετάλλευσης ή δήλωσης·
Τη διαφάνεια και τον προσιτό χαρακτήρα της διαδικασίας χορήγησης αδειών.
- Τους όρους για την απλή μεταπώληση μισθωμένης χωρητικότητας για επικοινωνίες δεδομένων·
Την (εμπρόθεσμη) κοινοποίηση των ειδικών καθεστώτων εκμετάλλευσης σχετικά με την επαναπώληση·
Δικαιολόγηση των τυχόν ειδικών καθεστώτων¹⁶.
- Τους όρους ελεύθερης πρόσβασης σε δημόσια δίκτυα (επίσημους και ουσιαστικούς)·
Διαθεσιμότητα μισθωμένων γραμμών μέσα σε λογικά χρονικά περιθώρια·
Δικαιολόγηση των περιορισμών χρήσης (εάν υπάρχουν) των μισθωμένων γραμμών.
- Την δικαιολόγηση των τυχόν περιορισμών στην επεξεργασία δεδομένων (πριν ή μετά τη μετάδοση μέσω δημοσίου δικτύου)¹⁷·
Τις διαβεβαιώσεις των κρατών μελών για την αποφυγή των διακρίσεων όσον αφορά τους όρους και τα τέλη χρήσης μεταξύ προμηθευτών υπηρεσιών (συμπεριλαμβανομένων και των ΟΤ).
- Τον ιδιαίτερο χαρακτήρα και την ανεξαρτησία ενός αποτελεσματικού και λειτουργούντος ρυθμιστικού φορέα
Τη συμπερίληψη μεταξύ των αρμοδιοτήτων του της χορήγησης αδειών εκμετάλλευσης, της εποπτείας των όρων χρήσης· του ελέγχου της έγκρισης και των υποχρεωτικών προδιαγραφών και της κατανομής συχνοτήτων.

Βάσει των σημείων αυτών η Επιτροπή διεπίστωσε ότι ο βαθμός στον οποίο η οδηγία έχει

- 12 Όπως προαναφέρθηκε, οι εξαιρέσεις ως προς την προθεσμία της 31/12/90 αφορούν (α) τις προδιαγραφές για την απλή μεταπώληση υπηρεσιών δεδομένων, μέχρι τις 31/12/92 και (β) την σύσταση ανεξάρτητου ρυθμιστικού φορέα, μέχρι την 1/7/91.
- 13 Η Ιταλία (διατάξεις που περιλαμβάνονται μόνον στην Legge Comunitaria 1994 είναι ελλιπείς) και η Ελλάδα (ακόμα δεν έχουν κοινοποιηθεί τα μέτρα που απαιτούνται για την λειτουργία του ανεξάρτητου ρυθμιστικού φορέα).
- 14 Βλ. ιδίως τα άρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6 και 7 της οδηγίας.
- 15 Υπό τον όρο να τηρηθούν οι προθεσμίες που καθορίζονται με τον κανονισμό του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1993.
- 16 Δηλαδή βάσει των διατάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 2 και στο άρθρο 3.
- 17 Πρέπει να αποδειχθούν ότι είναι απαραίτητοι για λόγους βασικών απαιτήσεων ή πολιτικής του δημοσίου.

ουσιαστικά εφαρμοσθεί¹⁸ στην Ένωση εξακολουθεί να διαφέρει σημαντικά από κράτος σε κράτος. Ορισμένα κράτη μέλη θα χρειασθεί να λάβουν πρόσθετα μέτρα μέχρι να πεισθεί η Επιτροπή ότι η οδηγία εφαρμόζεται σωστά¹⁹.

β) Επίσημες Διαδικασίες

Στο βαθμό που ήταν δυνατό η Επιτροπή επιχείρησε να αντιμετωπίσει τα υπόλοιπα θέματα εφαρμογής με διμερείς διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη. Αυτό αποδείχθηκε ιδιαίτερα αποτελεσματικό (για αμφότερα τα μέρη) στις περιπτώσεις που οι ζητηθείσες πληροφορίες παρασχέθηκαν άμεσα και ήταν διαφανείς και υπήρχε πνεύμα συνεργασίας για την ταχεία εξεύρεση λύσεων.

Στις περιπτώσεις που τα προβλήματα εφαρμογής δεν μπορούν να λυθούν με ανεπίσημες διαπραγματεύσεις εντός λογικής προθεσμίας, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να κινήσει την επίσημη διαδικασία περί μη εφαρμογής της οδηγίας σύμφωνα με τα όσα προβλέπει το άρθρο 169 της Συνθήκης²⁰.

Μέχρι στιγμής έχουν κινηθεί επίσημα διάφορες διαδικασίες. Δύο αφορούν την παράλειψη κρατών μελών να κοινοποιήσουν όλη την απαιτούμενη εθνική νομοθεσία εφαρμογής²¹. Άλλες δύο περιπτώσεις αφορούν την λανθασμένη εφαρμογή της οδηγίας σε κράτη μέλη²².

γ) Επέκταση προς τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και τις Χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης

Σύμφωνα με τη Συμφωνία ΕΟΧ, η οδηγία υπηρεσιών (συμπεριλαμβανομένων και των τροποποιήσεων) ισχύει από 1ης Ιουλίου 1994²³ και στα κράτη μέλη του ΕΟΧ.

18 Η επίσημη κοινοποίηση δεν σημαίνει αναγκαστικά και ουσιαστική εφαρμογή.

19 Το Μέρος III της παρούσας ανακοίνωσης αναφέρεται αναλυτικότερα στο θέμα αυτό. Στο παράρτημα υπάρχει σχολιασμός επί της προόδου σε κάθε κράτος μέλος χωριστά.

20 Το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ ασχολείται με την μη εκπλήρωση μίας υποχρέωσης από μέρους ενός κράτους μέλους βάσει των κανόνων της Συνθήκης, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής οδηγιών.

Βάσει του άρθρου 169 της Συνθήκης η διαδικασία έχει ως εξής :

- i) Η Επιτροπή προσδιορίζει τα επίμαχα σημεία σε επιστολή υπό μορφή "επίσημης κοινοποίησης" και καλεί το σχετικό κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.
- ii) Εάν το κράτος μέλος δεν τερματίσει την παράβαση, η Επιτροπή εκδίδει (μη δεσμευτική) αιτιολογημένη γνώμη όπου εξηγεί τις απόψεις της και καλεί το κράτος μέλος να λάβει τα κατάλληλα μέτρα εντός κάποιας προθεσμίας.
- iii) Σε περίπτωση που το κράτος μέλος δεν ανταποκριθεί εντός της δεδομένης προθεσμίας, η Επιτροπή μπορεί να προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

21 Ιταλία και Ελλάδα.

22 Γερμανία και Ισπανία.

23 Βάσει του παραρτήματος περί ανταγωνισμού (XIV) της Συμφωνίας οι οδηγίες του άρθρου 90 (3) στον τομέα των τηλεπικοινωνιών δηλαδή η οδηγία υπηρεσιών και η οδηγία τεματικών (88/301/ΕΟΚ) άρχισαν να ισχύουν στα κράτη μέλη ΕΟΧ από 1ης Ιουλίου 1994 όπως εξάλλου και οι οδηγίες τροποποίησης που ακολούθησαν δηλαδή η τροποποιημένη οδηγία 94/46/ΕΟΚ όσον αφορά τις επικοινωνίες μέσω δορυφόρου.

Επειδή η Οδηγία Υπηρεσιών ορίζει ότι το άρθρο 90 εφαρμόζεται μόνο σε συνδυασμό με τα άρθρα 59 και 86 της Συνθήκης και επειδή οι Ευρωπαϊκές Συμφωνίες και οι Προσωρινές Συμφωνίες που η Ένωση έχει υπογράψει με έξι χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης περιλαμβάνουν παρόμοια διάταξη, οι βασικές αρχές της οδηγίας (και κάθε τροποποίησή της) είναι σημαντικές για τις χώρες εκείνες.

III ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Από την εφαρμογή της οδηγίας προέκυψαν πέντε τομείς στους οποίους πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή :

- α) Γενικά θέματα που αφορούν τις υπηρεσίες φωνητικής τηλεφωνίας
- β) Επιβολή του μονοπωλίου φωνητικής τηλεφωνίας
- γ) Εταιρικά δίκτυα και κλειστές ομάδες χρηστών
- δ) Υπηρεσίες δεδομένων απευθυνόμενες στο ευρύ κοινό
- ε) Διαχωρισμός μεταξύ λειτουργίας και ρύθμισης

α) Γενικά θέματα σχετιζόμενα με τις υπηρεσίες φωνητικής τηλεφωνίας

Παρότι η οδηγία προσδιορίζει αναλυτικά την έννοια της φωνητικής τηλεφωνίας²⁴, προέκυψαν διάφορα προβλήματα²⁵ ως προς τι ακριβώς ορίζεται ως "φωνητική τηλεφωνία" στα διάφορα κράτη μέλη και, κατ'επέκταση, το βαθμό στον οποίο τα ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα επί υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας²⁶ πρέπει να καταργηθούν²⁷.

Σύμφωνα με την οδηγία περί υπηρεσιών, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την κατάργηση των αποκλειστικών και ειδικών δικαιωμάτων για την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών εκτός των υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να εξετασθεί, βάσει των κριτηρίων που αναφέρονται παρακάτω, αν μία δεδομένη υπηρεσία συνιστά υπηρεσία φωνητικής τηλεφωνίας. Προκειμένου να μπορέσουν οι σχετικές εθνικές κανονιστικές αρχές να αξιολογήσουν την περί ης ο λόγος υπηρεσία, μπορεί να ζητηθεί από τους προμηθευτές υπηρεσιών να παράσχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες²⁸.

24 Σύμφωνα με το άρθρο 1 της οδηγίας "φωνητική τηλεφωνία αποτελεί η εμπορική εκμετάλλευση για το κοινό της άμεσης μετάδοσης και της μεταγωγής της φωνής, από και προς τερματικά σημεία του δημόσιου δικτύου μεταγωγής και σε πραγματικό χρόνο που επιτρέπει σε κάθε χρήστη να χρησιμοποιεί το συνδεδεμένο με τερματικό σημείο εξοπλισμό για να επικοινωνεί με άλλο τερματικό σημείο."

25 Βλ. και την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, Συλλογή 1992, I-5833, η οποία οδήγησε την Επιτροπή να προσδιορίσει την έννοια των αποκλειστικών και ειδικών δικαιωμάτων (βλ. παρακάτω).

26 Σύμφωνα με το άρθρο 2 της τροποποιούσας οδηγίας 94/46/ΕΚ (βλ. μέρος IV) :
"αποκλειστικά δικαιώματα" ορίζονται τα δικαιώματα τα οποία χορηγεί κάποιο κράτος σε μια μόνο επιχείρηση μέσω νομοθετικών ή διοικητικών μηχανισμών τα οποία της δίδουν αποκλειστικό δικαίωμα να παρέχει τηλεπικοινωνιακή υπηρεσία ή να αναλάβει δραστηριότητα σε συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή. "ειδικά δικαιώματα" είναι τα δικαιώματα τα οποία χορηγεί κάποιο κράτος σε περιορισμένο αριθμό επιχειρήσεων μέσω οποιωνδήποτε νομοθετικών κανονιστικών ή διοικητικών μηχανισμών οι οποίοι σε δεδομένη γεωγραφική περιοχή :

- περιορίζουν σε δύο ή περισσότερες τον αριθμό των επιχειρήσεων αυτών στις οποίες επιτρέπεται να παρέχουν υπηρεσία ή να αναλάβουν δραστηριότητα, βάσει κριτηρίων που δεν είναι αντικειμενικά αναλογικά ή αμερόληπτα ή
- υποδεικνύουν, βάσει κριτηρίων διαφορετικών από τα προαναφερθέντα, περισσότερες ανταγωνίστριες επιχειρήσεις, στις οποίες επιτρέπεται να παρέχουν υπηρεσία ή να αναλάβουν δραστηριότητα ή
- παρέχουν σε μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, βάσει κριτηρίων διαφορετικών από τα προαναφερθέντα, νομοθετικά ή κανονιστικά πλεονεκτήματα που επηρεάζουν ουσιαστικά τη δυνατότητα οποιασδήποτε άλλης επιχείρησης να παράσχει την ίδια τηλεπικοινωνιακή υπηρεσία ή να αναλάβει την ίδια δραστηριότητα στον ίδιο γεωγραφικό χώρο και υπό ουσιαστικά αντίστοιχες συνθήκες.

27 Σύμφωνα με το άρθρο 2 της οδηγίας, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την κατάργηση των αποκλειστικών ή ειδικών δικαιωμάτων για την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών εκτός των υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας..."

28 Αυτό θα αφορά ιδίως την παροχή υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας σε κλειστές ομάδες χρηστών μέσω μισθωμένων γραμμών επί δικτύων που συνδέονται σε διαφορετικά σημεία με το δημόσιο δίκτυο μεταγωγής.

Μία κανονιστική προσέγγιση που προσδιορίζει μόνο ένα περιορισμένο σύνολο επιτρεπόμενων, μη αποκλειστικών υπηρεσιών δεν συμβιβάζεται με τις απαιτήσεις της οδηγίας.

Μία υπηρεσία φωνητικής τηλεφωνίας μπορεί να είναι αποκλειστική βάσει της εθνικής νομοθεσίας μόνον εφόσον περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία του κοινοτικού ορισμού της φωνητικής τηλεφωνίας, δηλαδή πρέπει να παρέχεται σε εμπορική βάση προς το κοινό για το σκοπό της άμεσης μεταφοράς και μεταγωγής φωνής σε πραγματικό χρόνο μεταξύ δύο διαφορετικών τερματικών σημείων του δημόσιου δικτύου μεταγωγής.

Είναι χρήσιμο να εξετασθεί η σημασία καθενός από τα στοιχεία αυτά :

"Εμπορική βάση"

Αυτό απαιτεί έγκριση για την απλή τεχνική και μη εμπορική παροχή τηλεφωνικής σύνδεσης μεταξύ δύο χρηστών. Η λέξη "εμπορική" θα πρέπει να εννοηθεί υπό την κοινή σημασία της λέξης, δηλαδή ότι παρέχεται έναντι πληρωμής και με κερδοσκοπικό σκοπό (ή τουλάχιστον με σκοπό να καλυφθούν όλες οι μεταβλητές δαπάνες και να υπάρξει κάποια συμβολή στο πάγιο κόστος). Για παράδειγμα, μία μισθωμένη γραμμή που διατίθεται σε βάση καταμερισμού του κόστους μεταξύ ενός ή περισσοτέρων χρηστών μπορεί να θεωρηθεί ως εμπορική δραστηριότητα εάν πρόσθετη χωρητικότητα εκμισθωνόταν με σκοπό να καταστεί δυνατή η μεταπώληση.

Σημαίνει επίσης ότι οι εταιρείες θα πρέπει να είναι ελεύθερες να συνενώσουν τους πόρους τους, δηλαδή να μισθώνουν γραμμές και να επωφελούνται από το κατ'αποκοπήν μίσθωμα. Αυτό επιτρέπει την αποτελεσματικότερη χρήση του τηλεφωνικού δικτύου και προσφέρει ιδιαίτερα πλεονεκτήματα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ)²⁹.

"Προς το κοινό"

Ο όρος "προς το κοινό" δεν ορίζεται στην οδηγία και πρέπει να γίνει αντιληπτός υπό την κοινή του έννοια : μια υπηρεσία παρεχόμενη προς το κοινό διατίθεται προς όλους όσους απαρτίζουν το κοινό αυτό πάνω στην ίδια βάση.

Ιδιαίτερα παραδείγματα υπηρεσιών που δεν θα έπρεπε να θεωρηθούν ότι απευθύνονται "προς το κοινό", και ως εκ τούτου δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ειδικών ή αποκλειστικών δικαιωμάτων, είναι εκείνες που προσφέρονται μέσω εταιρικών δικτύων ή/και προς κλειστές ομάδες χρηστών. Τα εταιρικά δίκτυα και οι κλειστές ομάδες χρηστών (closed user groups, CUG) καλύπτουν διάφορες υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών, τόσο φωνητικές όσο και δεδομένων. Έχουν θεμελιώδη σημασία για την οδηγία υπηρεσιών ιδίως διότι δεν υπάγονται στο πεδίο της υπηρεσίας φωνητικής τηλεφωνίας που τα κράτη μέλη μπορούν να κρατήσουν αποκλειστικά για τους κρατικούς οργανισμούς τηλεπικοινωνιών.

Τα διάφορα θέματα που αφορούν συγκεκριμένα την ελευθέρωση των υπηρεσιών αυτών συζητούνται αναλυτικότερα παρακάτω (IIIγ).

Στην περίπτωση αυτή κάποιες εθνικές ρυθμιστικές αρχές ζητούν αναλυτικές πληροφορίες όπως το κοινό στόχος, τα σχέδια διαφημίσεων, προγραμματιζόμενες τιμές και λοιπά προκειμένου να αξιολογήσει το χαρακτήρα της μελετώμενης υπηρεσίας.

29 Παλαιότερα οι ΜΜΕ μειονεκτούσαν επειδή δεν χρησιμοποιούσαν γενικά τις τηλεφωνικές υπηρεσίες μεταγωγής αρκετά εντατικά ώστε να αξίζει γι'αυτές η μίσθωση γραμμών με (υψηλό) κατ'αποκοπή μίσθωμα. Συνεπώς, οι μισθωμένες γραμμές διατίθενται στην πράξη σχεδόν αποκλειστικά σε μεγάλες εταιρείες.

"Από και προς τερματικά σημεία του δημόσιου δικτύου μεταγωγής"

Η φράση αυτή σημαίνει ότι για να είναι αποκλειστική η υπηρεσία φωνητικής τηλεφωνίας όχι μόνο πρέπει να προσφέρεται εμπορικά και προς το κοινό αλλά και να συνδέει δύο τερματικά σημεία του δικτύου μεταγωγής³⁰ ταυτόχρονα. Εφόσον κάθε πελάτης του προμηθευτή υπηρεσιών είναι συνδεδεμένος μέσω της αφιερωμένης μισθωμένης γραμμής, είναι δυνατή η προσφορά μίας εμπορικής υπηρεσίας η οποία καταλήγει στο δημόσιο δίκτυο³¹. Και πάλι στόχος είναι να χαλαρώσουν οι τεχνικοί περιορισμοί για τη χρησιμοποίηση μισθωμένων γραμμών. Με τον τρόπο αυτό οι γραμμές μπορούν να χρησιμοποιηθούν για φωνητική τηλεφωνία προσφερόμενη σε μη κλειστές ομάδες χρηστών, στο βαθμό που δεν υπάρχει εμπορική προσφορά "απλής μεταπώλησης" της τηλεφωνικής υπηρεσίας μεταγωγής.³² Αφετέρου, η "απλή μεταπώληση" μπορεί να είναι νόμιμη όταν η υπηρεσία δεν προσφέρεται προς το κοινό αλλά για παράδειγμα σε κλειστή ομάδα χρηστών³³.

"Άμεση μετάδοση και μεταγωγή της φωνής σε πραγματικό χρόνο"

Αυτό το μέρος του ορισμού εξαιρεί την αποθήκευση και αποστολή ή τις εφαρμογές φωνητικού ταχυδρομείου από τις αποκλειστικές υπηρεσίες. Η δρομολόγηση τηλεφωνικών κλήσεων με το χαμηλότερο κόστος από κάποιον προμηθευτή υπηρεσιών επί του δημόσιου δικτύου μεταγωγής ή η τηλεφωνία με πιστωτικές κάρτες, με τις οποίες προσφέρεται πρόσβαση σε κάποια υπηρεσία φωνητικής τηλεφωνίας ενός ΟΤ στο πλαίσιο μιας υπηρεσίας χρηματοπιστωτικής συναλλαγής, αποτελούν περαιτέρω παραδείγματα ελευθερωμένων υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας που δεν αποτελούν "άμεση μετάδοση".

Επειδή η αποκλειστική παροχή υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας αποτελεί εξαίρεση στον γενικό κανόνα του ανταγωνισμού, απαιτείται μια στενή ερμηνεία της. Όταν εισάγονται νέες υπηρεσίες και χαρακτηριστικά φωνητικής τηλεφωνίας που ανταποκρίνονται σε ζήτηση που δεν ικανοποιείται από την τρέχουσα τηλεφωνική υπηρεσία θα πρέπει κατά κανόνα να θεωρούνται ως μη αποκλειστικές. Εάν χαρακτηρισθούν ως αποκλειστικές, το βάρος της απόδειξης όπως πάντοτε φέρει το κράτος μέλος το οποίο πρέπει να δικαιολογήσει τον περιορισμό αυτό³⁴.

30 Στην οδηγία δεν υπάρχει επίσημος ορισμός του δικτύου μεταγωγής. Πρέπει να λαηφθεί η κοινή σημασία του δηλ. ότι το δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο μεταγωγής (PSTN) αποτελεί το σύνολο των εγκαταστάσεων μεταγωγής και μετάδοσης που χρησιμοποιεί ο οργανισμός τηλεπικοινωνιών για να παράσχει την κανονική υπηρεσία τηλεφωνίας.

31 Δηλαδή όσο είναι συνδεδεμένη μέσω μιας αφιερωμένης πιστωμένης γραμμής, οι πελάτες μιας φιλελευθεροποιημένης υπηρεσίας φωνητικής τηλεφωνίας δεν χρειάζεται απαραίτητα να αποδείξουν μια προϋπάρχουσα νομική ή οικονομική σχέση με τους αποδέκτες των κλήσεων. Αυτό συχνά αναφέρεται ως "υπηρεσία κλήσης προς τα έξω" (dial-out) ή "μονοτερματική υπηρεσία" (one-ended service).

32 Η "απλή μεταπώληση" αναφέρεται στην περίπτωση που η κλήση ξεκινά και τερματίζει στο δημόσιο δίκτυο μεταγωγής. Με την έννοια αυτή προσφέρεται προς το ευρύτερο κοινό αφού η τοπική κλήση μπορεί να προέρχεται από οποιονδήποτε χρήστη του δημόσιου δικτύου μεταγωγής και ο ίδιος ο πελάτης δεν συνδέεται από τον προμηθευτή υπηρεσιών μέσω μιας αφιερωμένης μισθωμένης γραμμής.

33 Όντως μια τέτοια υπηρεσία μπορεί να περιλαμβάνει χαρακτηριστικά που απαιτούν παράκαμψη όπως η τηλεργασία, η εκτροπή κλήσεων εκτός ωρών εργασίας, η τηλεϊδιοποίηση, οι υπηρεσίες Centrex ή όταν μικρές επιχειρηματικές μονάδες, των οποίων ο όγκος κλήσεων δεν δικαιολογεί τη χρήση στο μέλλον γραμμών, χρειάζεται να επικοινωνούν μεταξύ τους.

34 Για να μπορέσουν οι αρμόδιοι εθνικοί κανονιστικοί φορείς να αξιολογήσουν κάποια υπηρεσία του τύπου αυτού, μπορούν να ζητήσουν από τους αιτούντες να παράσχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες συμπεριλαμβανομένων των διαφημιστικών σχεδίων τους και των υπογραμματιζόμενων τιμοκαταλόγων τους, εφόσον υπάρχουν.

Οι υπηρεσίες με τηλεφωνικές κάρτες αποτελούν ένα ιδιαίτερο παράδειγμα υπηρεσιών οι οποίες από την οπτική γωνία των χρηστών μπορεί να θεωρηθούν ως διαφορετικές από τις αποκλειστικές υπηρεσίες φωνητικής τηλεφωνίας. Δεν υπάγονται στον ορισμό στο βαθμό που η υπηρεσία τηλεφωνικής κάρτας ανταποκρίνεται σε σημαντικές ανάγκες τις οποίες δεν καλύπτει η (κανονική) φωνητική τηλεφωνία, για παράδειγμα εξαιτίας πρόσθετων χαρακτηριστικών όπως η πληρωμή με πιστωτική ή χρεωστική κάρτα, οικονομικότερη δρομολόγηση, ταχεία κλήση του προορισμού κλπ. Όταν πρόσθετα στοιχεία όπως αυτά είναι σημαντικότερα από την ενδεχομένως χαμηλότερη τιμή για τους χρήστες που χρησιμοποιούν την υπηρεσία τηλεφωνικής κάρτας αντί για την φωνητική τηλεφωνία, η υπηρεσία μπορεί να θεωρηθεί ως ελευθερωμένη. Το γεγονός ότι αρχίζει να σχηματίζεται μία αγορά κάρτας κλήσεως παρότι οι τιμές τις περισσότερες φορές είναι υψηλότερες από την φωνητική τηλεφωνία³⁵, αποτελεί απόδειξη του γεγονότος ότι υπάρχει χωριστή αγορά κάρτας κλήσης η οποία διαφέρει από εκείνη της φωνητικής τηλεφωνίας. Οι προμηθευτές καρτών κλήσης έχουν αναπτύξει τη νέα αυτή αγορά προσαρμόζοντας τις υπηρεσίες στις ανάγκες των πελατών και χρεώνοντάς τους ανάλογα. Η εξέλιξη αυτή δημιουργεί νέες δυνατότητες για τους χρήστες της Ένωσης και δεν πρέπει να καθυστερείται από περιορισμούς που αποσκοπούν στη διατήρηση της παραδοσιακής αγοράς φωνητικής τηλεφωνίας.

Η απαγόρευση της δρομολόγησης σε μισθωμένες γραμμές για την παροχή υπηρεσιών κάρτας κλήσης θα έφερνε τους προμηθευτές υπηρεσιών κάρτας κλήσης σε μειονεκτική θέση στην αγορά αυτή σε σχέση με προμηθευτές που διαθέτουν ιδιόκτητες εγκαταστάσεις. Χωρίς τη δυνατότητα δρομολόγησης απλώς μεταπωλούν την φωνητική τηλεφωνία και δεν ελέγχουν το κύριο κόστος τους. Για το λόγο αυτό δεν θα μπορούσαν να ανταγωνιστούν με τους οργανισμούς τηλεπικοινωνιών (ΟΤ). Οι ΟΤ έχουν ακόμα το πλεονέκτημα ότι μπορούν να προσφέρουν στους πελάτες τους τόσο φωνητική τηλεφωνία όσο και υπηρεσίες κάρτας κλήσης και μπορούν να αναπτύξουν τις υπηρεσίες κάρτας που προσφέρουν από τη βάση δεδομένων που περιέχει τα ονόματα χρηστών με υψηλό όγκο χρήσης.

Η κατάσταση αυτή μπορεί να δώσει αφορμή για διάφορα σενάρια στα οποία οι εθνικοί ΟΤ που προσφέρουν υπηρεσίες κάρτας κλήσης θα περιορίζαν την προσφορά τους σε όσους είναι εγκατεστημένοι στην εθνική επικράτεια χωρίς να επεκτείνονται σε γειτονικές γεωγραφικές αγορές.

Μπορεί ωστόσο να χρειασθεί να αξιολογηθεί μεμονωμένα κάποια μελετώμενη υπηρεσία κάρτας κλήσης ιδίως των πρόσθετων ευκολιών που προσφέρει, προκειμένου να προσδιορισθεί ο χαρακτήρας της υπηρεσίας και η αγορά στην οποία θα προσφέρεται. Ως κριτήρια θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ο βαθμός λειτουργικής εναλλαξιμότητας μεταξύ υπηρεσιών και οι ενεχόμενοι φραγμοί στην υποκατάστασή τους. Η αξιολόγηση αυτή πρέπει να λάβει επίσης υπόψη τις συγκεκριμένες συνθήκες της σχετικής αγοράς.

35 "αντίθετα με ότι πιστεύεται γενικότερα, η εξοικονόμηση χρημάτων δεν αποτελεί το κύριο κίνητρο (για την ανάπτυξη των υπηρεσιών καρτών κλήσης). Όντως, από συγκρίσεις μεταξύ κλήσεων με κάρτα κλήσης και με άμεσες διεθνείς κλήσεις που ξεκινούν από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα προκύπτει ότι η ευκολία αποτελεί το κύριο κίνητρο για την επιλογή μίας υπηρεσίας που κυρίως απευθύνεται σε επιχειρηματίες". Βλ. : Νέες μορφές ανταγωνισμού στις υπηρεσίες φωνητικής τηλεφωνίας μέσα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, Bis Strategic Decisions, Οκτώβριος 1993, μελέτη που εκτελέστηκε για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Πρόσθετα χαρακτηριστικά όπως η τιμολόγηση και η ευκολία χρήσης (δεν χρειάζεται τοπικό νόμισμα, ο τηλεφωνητής ομιλεί την ίδια γλώσσα) φαίνεται ότι αποτελούν τα κύρια κίνητρα για την επιλογή της υπηρεσίας αυτής.

β) Επιβολή του μονοπωλίου φωνητικής τηλεφωνίας σε ένα ελευθερωμένο πλαίσιο

Επειδή ορισμένες κατηγορίες υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας έχουν ανοίξει στον ανταγωνισμό και καθώς οι κατηγορίες αυτές μπορεί να μην προσδιορίζονται κατά αυστηρά τεχνικό τρόπο, ορισμένα κράτη μέλη φοβήθηκαν ότι οι προμηθευτές υπηρεσιών θα προσέφεραν στην ουσία "φωνητική τηλεφωνία" και ως εκ τούτου θα παρέκαμπταν το μονοπώλιο. Στην πράξη όμως αποδείχθηκε ότι οι φόβοι αυτοί ήταν αβάσιμοι. Ο κύριος λόγος είναι ότι η παράκαμψη αυτή δεν μπορεί να συμβεί σε μεγάλη έκταση χωρίς να την προσέξει το οικείο κράτος μέλος. Μια υπηρεσία που προσφέρεται προς το ευρύ κοινό είναι ipso facto παγκοίμως γνωστή.

Λαμβάνοντας ιδίως υπόψη ότι κάθε εμπορική προσφορά κατά κανόνα περιλαμβάνει και διαφήμιση (των διαθέσιμων υπηρεσιών) ή τουλάχιστον την έκδοση τιμοκαταλόγων, τη σύναψη συμβάσεων και την έκδοση τιμολογίων, η παράκαμψη θα ήταν εμφανής από τα αρχικά στάδια. Επιπλέον, κάθε άνοιγμα που οδηγεί σε μία σημαντική εκτροπή της κίνησης στο δίκτυο κάποιου ανταγωνιστή γίνεται αμέσως αισθητή από τον δημόσιο φορέα που προσφέρει την χωρητικότητα μισθωμένης γραμμής στον ανταγωνιστή. Για το λόγο αυτό συμφέρει σαφώς τον ΟΤ να επισύρει την προσοχή της αρμόδιας εθνικής κανονιστικής αρχής στην κατάσταση που έχει δημιουργηθεί.

Στο πλαίσιο των διαδικασιών χορήγησης άδειας εκμετάλλευσης ή δήλωσης, ωστόσο, ορισμένα κράτη μέλη εξακολουθούν να ζητούν από τον αιτούντα να υποβάλει μια περιγραφή της μελετώμενης υπηρεσίας. Στην περίπτωση που τα δίκτυα συνδέονται με το δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο μεταγωγής (PSTN), για παράδειγμα στην περίπτωση υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας που προσφέρονται σε μισθωμένες γραμμές, τα κράτη μέλη συχνά απαιτούν αποδείξεις ως προς τον τρόπο που ο αιτών θα εμποδίσει την παράλληλη διάθεση δυνατοτήτων κλήσης έσωθεν και έξωθεν της γραμμής. Επισημαίνεται ότι βάσει του άρθρου 4 της οδηγίας, δεν μπορούν να επιβληθούν τεχνικοί περιορισμοί στον προμηθευτή υπηρεσιών. Αρκεί ο προμηθευτής υπηρεσιών να περιγράψει με σαφήνεια στις συμβάσεις που υπογράφει με τους πελάτες του, την έκταση των υπηρεσιών που επιτρέπονται.

Οι νέοι φορείς λειτουργίας σε γενικές γραμμές έχουν δείξει ότι θα σεβασθούν το μονοπώλιο της φωνητικής τηλεφωνίας. Οι προμηθευτές υπηρεσιών δεν θέλουν να διακινδυνεύσουν την ανάκληση της άδειάς τους ή να τους ζητήσει η εθνική κανονιστική αρχή την αποσύνδεσή τους από τις σχετικές μισθωμένες γραμμές και να μην μπορούν πλέον να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους έναντι των πελατών τους. Για το λόγο αυτό πολλοί προμηθευτές υπηρεσιών πριν αρχίσουν τις εργασίες τους ερευνούν πρώτα το θέμα σε συνεργασία με τις εθνικές κανονιστικές αρχές ή με τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

γ) Εταιρικά δίκτυα και Κλειστές Ομάδες Χρηστών

Όπως προαναφέρθηκε, μεταξύ των προβλημάτων που ανέκυσαν κατά τη διάρκεια της εφαρμογής της οδηγίας ήταν το θέμα των εταιρικών δικτύων ή/και των κλειστών ομάδων χρηστών.

Η ουσιαστική ελευθέρωση των εταιρικών δικτύων και των υπηρεσιών σε κλειστές ομάδες χρηστών είναι αναμφίβολα κρίσιμη για την ανάπτυξη εξελιγμένων επιχειρηματικών επικοινωνιών και κατά συνέπεια για την ανταγωνιστικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας έναντι των εταιρών της από την Ιαπωνία και τις ΗΠΑ. Συνεπώς αποτελεί τον κεντρικό στόχο της οδηγίας. Οι οικονομικές διαστάσεις του ανταγωνισμού και οι ίδιες οι αγορές αποκτούν όλο και περισσότερο παγκόσμιο χαρακτήρα. Όταν οι εταιρείες στερούνται σαφώς τα πλεονεκτήματα του χαμηλού κόστους, της καλύτερης ποιότητας και του μεγαλύτερου αριθμού εναλλακτικών επιλογών που εξασφαλίζει ο ανταγωνισμός; στο τέλος είτε θα υποφέρει από τα ανταγωνιστικά μειονεκτήματα που αυτό συνεπάγεται είτε θα επιχειρήσει όταν είναι δυνατόν να μετακομίσει σε ένα λιγότερο περιοριστικό περιβάλλον.

Στο πλαίσιο αυτό, οι στόχοι της οδηγίας δεν έχουν ακόμα επιτευχθεί σε ορισμένα κράτη μέλη. Υπάρχουν δύο λόγοι :

- i οι διαφορές που υπάρχουν ως προς τον βαθμό της επιτρεπόμενης συμμετοχής των κλειστών ομάδων χρηστών που είναι ευρύτερες από τα εταιρικά δίκτυα υπό την αυστηρή τους έννοια. Αυτό έχει οδηγήσει σε μία ελλιπή ή αναποτελεσματική εφαρμογή της οδηγίας
- ii οι συμφορήσεις που παρατηρούνται στην προσφορά χωρητικότητας προς νέους προμηθευτές υπηρεσιών εξαιτίας περιορισμών στη χρήση εναλλακτικής υποδομής (αυτό εξετάζεται αναλυτικότερα στο Μέρος V)

Η Επιτροπή εξέτασε προσεκτικά τις περιπτώσεις στις οποίες τα κράτη μέλη εξέδωσαν διατάξεις στο πλαίσιο της οδηγίας με τις οποίες επιτρέπεται η παροχή φωνητικής τηλεφωνίας σε κλειστές ομάδες χρηστών. Από την εξέταση αυτή προέκυψαν διάφοροι ορισμοί³⁶. Βασίζομενη στην εμπειρία που αποκομίσθηκε, η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί τους εξής ορισμούς³⁷ :

"εταιρικά δίκτυα"

τα δίκτυα αυτά γενικά δημιουργούνται από μία διάρθρωση που περιλαμβάνει χωριστές νομικές οντότητες, όπως μία εταιρεία και τις θυγατρικές της ή τα υποκαταστήματά της σε άλλα κράτη μέλη που έχουν συσταθεί βάσει του αντίστοιχου εγχώριου εταιρικού δικαίου.

"κλειστές ομάδες χρηστών" :

οι οντότητες αυτές που δεν συνδέονται μεταξύ τους κατ'ανάγκη με οικονομικούς δεσμούς αλλά μπορούν να προσδιορισθούν ως μέρος ενός ομίλου βάσει μίας διαρκούς επαγγελματικής σχέσης που υπάρχει μεταξύ τους, ή με κάποια άλλη οντότητα του ομίλου, και των οποίων οι ανάγκες εσωτερικής επικοινωνίας απορρέουν από το κοινό συμφέρον στο οποίο βασίζεται η σχέση τους. Κατά κανόνα, ο δεσμός που συνδέει τα μέλη του ομίλου είναι κάποια κοινή επιχειρηματική δραστηριότητα.

36 Για πληροφορίες ανά χώρα, βλ. Παράρτημα

37 Η Επιτροπή αναγνώρισε τους ορισμούς αυτούς στην "Πράσινη Βίβλο για την ελευθέρωση της τηλεπικοινωνιακής υποδομής και των δικτύων καλωδιακής τηλεόρασης, Μέρος I, Αρχές και Χρονοδιάγραμμα", COM (94)440 τελικό, Βρυξέλλες 25.10.1994, σ. 27.

Παραδείγματα δραστηριοτήτων που μπορεί να ανήκουν στην κατηγορία αυτή είναι οι μεταφορές κεφαλαίων για τον τραπεζικό κλάδο, τα συστήματα κρατήσεων για τις αεροπορικές εταιρείες, η διαβίβαση πληροφοριών μεταξύ πανεπιστημίων που συμμετέχουν σε κοινά ερευνητικά προγράμματα, η αντισφάλιση για τον ασφαλιστικό κλάδο, οι συναλλαγές μεταξύ βιβλιοθηκών, κοινά προγράμματα σχεδιασμού και διάφορα όργανα ή υπηρεσίες διακυβερνητικών ή διεθνών οργανισμών.

Οι υπηρεσίες που αφορούν τις κατηγορίες αυτές δικτύων ή οντοτήτων είναι πλήρως ελευθερωμένες βάσει του ορισμού της "φωνητικής τηλεφωνίας" στο άρθρο 1 της οδηγίας. Ωστόσο, ορισμένα κράτη μέλη έδωσαν άδειες για την παροχή υπηρεσιών του τύπου αυτού μόνον μετά από διαβουλεύσεις με την Επιτροπή.

δ) Υπηρεσίες δεδομένων για το κοινό³⁸

Το άρθρο 10 της οδηγίας υπηρεσιών προβλέπει ότι η Επιτροπή θα προβεί σε αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των μέτρων που έλαβαν τα κράτη μέλη όσον αφορά τις υπηρεσίες απλής μεταγωγής δεδομένων σε πακέτα ή σε κυκλώματα βάσει του άρθρου 3 της οδηγίας το 1994, προκειμένου να διαπιστωθούν ποιες τροποποιήσεις πρέπει να επέλθουν στις διατάξεις του άρθρου αυτού ιδίως υπό το φως των τεχνολογικών εξελίξεων και της ανάπτυξης του εμπορίου εντός της Κοινότητας.

Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων για την Πράσινη Βίβλο του 1987, διάφορα κράτη μέλη τόνισαν την ανάγκη να υπάρχει ένα ειδικό καθεστώς για βασικές υπηρεσίες μεταγωγής δεδομένων σε δίκτυο όπως το X.25³⁹. Όσον αφορά την παροχή αυτή καθεαυτή των εν λόγω υπηρεσιών δεν βρέθηκε καμία δικαιολογία για τη διατήρηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων. Ωστόσο η Επιτροπή αναγνώρισε ότι τα ανεπτυγμένα δίκτυα μεταγωγής δεδομένων μπορεί να έχουν ένα διαφορετικό αποτέλεσμα επί των επενδύσεων και του περιφερειακού σχεδιασμού και ότι ως εκ τούτου θα μπορούσαν να υπαχθούν σε ένα ιδιαίτερο καθεστώς, όπως αναφέρεται στο άρθρο 3 της οδηγίας, ιδίως η εφαρμογή των προδιαγραφών παροχής δημόσιας υπηρεσίας υπό μορφή εμπορικών ρυθμίσεων σχετικά με τους όρους σταθερότητας, δυνατότητας, και ποιότητας παροχής της υπηρεσίας.

38 Το άρθρο 1 ορίζει τις υπηρεσίες μεταγωγής δεδομένων σε δέσμες ή με κυκλώματα ως "την εμπορική εκμετάλλευση για το κοινό της άμεσης μετάδοσης δεδομένων από και προς τερματικά σημεία του δημόσιου δικτύου μεταγωγής που επιτρέπει σε κάθε χρήστη να χρησιμοποιεί το συνδεδεμένο με τερματικό σημείο εξοπλισμό για να επικοινωνεί με άλλο τερματικό σημείο"

39 Το X.25 αποτελεί πρωτόκολλο που χρησιμοποιείται σε δίκτυα μεταγωγής δεσμών. Άλλο ένα εξελεγμένο πρωτόκολλο για την ταχεία μεταφορά δεδομένων είναι η μέθοδος πλαισίου -αναμετάδοσης. (;;;)

Επιπλέον, επειδή παρατηρήθηκαν σημαντικές διαφορές ανάμεσα στα τέλη χρήσης της υπηρεσίας μετάδοσης δεδομένων στο δίκτυο μεταγωγής και στα τέλη για τη χρησιμοποίηση μισθωμένων γραμμών την εποχή που εγκρίθηκε η οδηγία, το άρθρο 3 επέτρεπε τη διατήρηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων για υπηρεσίες δεδομένων που αντιπροσώπευαν την "απλή μεταπώληση χωρητικότητας"⁴⁰ μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992, με δυνατότητα παράτασης μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1996 για τις χώρες στις οποίες το αντίστοιχο δίκτυο παροχής υπηρεσιών μεταγωγής δεσμών ή κυκλωμάτων δεν ήταν αρκετά ανεπτυγμένο⁴¹. Στόχος ήταν να επιτευχθεί σταδιακά κάποια ισορροπία στα επιβαλλόμενα τέλη. Αρχικά, δύο κράτη μέλη⁴² ζήτησαν την παράταση της προθεσμίας αυτής, παρότι κανένα δεν επέμεινε αργότερα στο αίτημα αυτό.

Όσον αφορά το ειδικό καθεστώς, μόνον τρία κράτη μέλη⁴³ κοινοποίησαν σχέδια προδιαγραφών στην Επιτροπή πριν από την ημερομηνία που αναφέρει η οδηγία, δηλαδή τις 30 Ιουνίου 1992. Η Επιτροπή εξέτασε από κοινού με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη κατά πόσον οι προγραμματιζόμενες προδιαγραφές ήταν αντικειμενικές, δεν εισήγαγαν διακρίσεις, διαφανείς και ανάλογες προς τον επιδιωκόμενο στόχο. Οι διμερείς συζητήσεις ήταν πολύ χρήσιμες και αποτέλεσαν παράδειγμα του τρόπου με τον οποίο μία ελευθερωμένη υπηρεσία μπορεί να ρυθμιστεί για να εγγυηθεί την εκπλήρωση ορισμένων στόχων δημόσιας υπηρεσίας, χωρίς να περιορισθεί ο ανταγωνισμός. Ιδιαίτερα, αποδείχθηκε ότι λόγω των διαφορετικών αρχικών θέσεων των σημερινών φορέων λειτουργίας καθώς και των υποψηφίων, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή ώστε να μην βαρύνονται οι τελευταίοι με τρόπο τέτοιο που να συνιστά φραγμό για την είσοδό τους στην αγορά και να επιβεβαιώνει την δύναμη του δεσπόζοντος φορέα λειτουργίας στην αγορά. Στις περιπτώσεις αυτές τα κράτη μέλη δεν χρειάζεται αναγκαστικά να επιβάλουν τους ίδιους όρους στους νεοεισερχομένους στην αγορά με εκείνους που ισχύουν για τον δεσπόζοντα δημόσιο φορέα.

40 Η οδηγία ορίζει την τελευταία ως "εμπορική εκμετάλλευση για το κοινό της προσφοράς της μετάδοσης δεδομένων μέσω εκμισθωμένων δικτύων ως ξεχωριστής υπηρεσίας που περιλαμβάνει μόνο τη μεταγωγή, την επεξεργασία, την αποθεματοποίηση δεδομένων ή τη μετατροπή πρωτοκόλλου όπως απαιτείται για τη διαβίβαση σε πραγματικό χρόνο από και προς το δημόσιο δίκτυο μεταγωγής".

41 Ενδέκατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας.

42 Ελλάδα και Ισπανία

43 Τρία κράτη μέλη (Βέλγιο, Γαλλία και Ισπανία) ενέκριναν πρόσθετους όρους χορήγησης άδειας εκμετάλλευσης για την παροχή απλής μεταπώλησης υπηρεσιών μεταγωγής δεσμών ή κυκλωμάτων. Στην Ισπανία για παράδειγμα, υπάρχει ένα σύστημα που ρυθμίζει την χορήγηση αδειών για την παροχή υπηρεσιών μεταγωγής δεδομένων σε δέσμες ή κυκλώματα που δεν συμβιβάζεται απόλυτα με τα σχόλια της Επιτροπής στον τομέα αυτό. Το πεδίο του ισπανικού συστήματος είναι πολύ ευρύ καθώς ισχύει για υπηρεσίες δεδομένων μεταξύ των "τερματικών σημείων ενός δικτύου" αντί μεταξύ "τερματικών σημείων του δημόσιου δικτύου μεταγωγής".

Η Ιταλία μελετούσε επίσης την έγκριση πρόσθετων όρων, αλλά δεν μπόρεσε να εφαρμόσει την οδηγία ακολουθώντας το χρονοδιάγραμμα. Δεδομένου ότι λόγω του άμεσου αποτελέσματος των άρθρων 2 και 3 της οδηγίας η απλή μεταπώληση χωρητικότητας απελευθερώθηκε στην Ιταλία χωρίς περαιτέρω περιορισμούς, η ιταλική κυβέρνηση πρέπει να παρουσιάσει μία κατάλληλη αιτιολόγηση για την επανεισαγωγή πρόσθετων περιορισμών ως προς αυτό.

Τα τελευταία χρόνια, η ταχεία τεχνολογική εξέλιξη και ιδιαίτερα η ανάπτυξη του συστήματος ATM⁴⁴, παράλληλα με το X.25, έχει υπονομεύσει τις παραδοσιακές δικαιολογίες για την εφαρμογή του τρέχοντος ειδικού καθεστώτος για βασικές υπηρεσίες δεδομένων. Μπορεί κανείς να υποθέσει ότι στο εγγύς μέλλον τα βασικά δημόσια δίκτυα X.25 θα συνεχίσουν να συνυπάρχουν με τα δίκτυα αναμετάδοσης πλαισίου και τα καινούργια βασικά δίκτυα ATM. Εφαρμόζοντας τις ίδιες ρυθμίσεις που αναφέρονται σε υπηρεσίες για τόσο διαφορετικές τεχνολογίες θα αποδειχθεί δύσκολο. Είναι κάτι που θα μπορούσε να καθυστερήσει νέες προσφορές για εικονικά ιδιωτικά δίκτυα και υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας και με τον τρόπο αυτό να επιβάλει περιορισμούς στην τεχνολογική πρόοδο του τομέα. Επιπλέον, η λογική στην οποία βασίζονται οι υποχρεώσεις, ποιότητας και κάλυψης μειώνεται όσο αυξάνεται η διαφοροποίηση της προσφοράς. Η εμφάνιση νέων υπηρεσιών απαιτεί ευελιξία η οποία δεν μπορεί να καθοδηγηθεί από τη νομοθεσία.

Τα τρέχοντα ειδικά συστήματα που ισχύουν σε τρία κράτη μέλη επηρεάζουν επίσης και το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Ο περιορισμένος αριθμός ενδιαφερομένων που υποβάλλουν αιτήσεις για άδειες στο πλαίσιο των τρεχόντων συστημάτων στα τρία κράτη μέλη εξηγείται μερικά από το γεγονός ότι πολλοί προμηθευτές της σχετικής υπηρεσίας προτιμούν να περιορίσουν την προσφορά τους σε κλειστές ομάδες χρηστών αντί να υποχρεωθούν να ζητήσουν άδεια υπό τις δεδομένες συνθήκες.

Βάσει της αξιολόγησης αυτής, και δεδομένου ότι τα περισσότερα από τα κράτη μέλη δεν κρίνουν απαραίτητο να εγκαταστήσουν ειδικά συστήματα για υπηρεσίες δεδομένων χωρίς να υπάρχει σημαντικό αρνητικό αποτέλεσμα ως προς τους στόχους του δημοσίου συμφέροντος που επιδιώκουν τα συστήματα αυτά, η Επιτροπή θεωρεί ότι η απαίτηση της εφαρμογής ειδικών προδιαγραφών δημόσιας υπηρεσίας για υπηρεσίες δεδομένων θα πρέπει να εξετασθεί στο πλαίσιο της γενικής αναπροσαρμογής του κανονιστικού πλαισίου για τις τηλεπικοινωνίες που θα υποβληθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 1996 σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου 93/C213/01, και ότι θα πρέπει να εξετασθεί το ενδεχόμενο κατάργησης των τρεχόντων ειδικών συστημάτων για υπηρεσίες δεδομένων⁴⁵.

ε) Διαχωρισμός μεταξύ Λειτουργίας και Ρύθμισης

Ο διαχωρισμός της κανονιστικής ρύθμισης του τομέα των τηλεπικοινωνιών από τη λειτουργία των εθνικών οργανισμών τηλεπικοινωνιών αποτέλεσε χωρίς αμφιβολία την σημαντικότερη προϋπόθεση για τη μεταρρύθμιση και την ελευθέρωση των αγορών τηλεπικοινωνιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ανεξάρτητα από τα θεσμικά, νομικά ή διαρθρωτικά μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την επίτευξη του διαχωρισμού αυτού το άρθρο 7⁴⁶ της οδηγίας απαιτεί από τα κράτη μέλη να διαχωρίσουν τα κανονιστικά από τα λειτουργικά καθήκοντα στον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

44 ATM : "Asynchronous Transfer Mode" - Ασύγχρονος Τύπος Μεταφοράς, προηγμένες επικοινωνίες υψηλής ταχύτητας. Βλ. επίσης Πράσινη Βίβλο για την ελευθέρωση της τηλεπικοινωνιακής υποδομής και των δικτύων καλωδιακής τηλεόρασης, op. cit.

45 Ωστόσο, τα συστήματα αυτά μπορεί να χρειάζονται όσον αφορά την παροχή φωνητικής τηλεφωνίας για το κοινό, όταν αυτή ελευθερωθεί. Βλ. τα κριτήρια που προτείνονται για την έκδοση αδειών εκμετάλλευσης για δίκτυα κινητών και προσωπικών επικοινωνιών καθώς και για μόνιμα σταθερά δίκτυα (Πράσινη Βίβλος για τις κινητές και προσωπικές επικοινωνίες, Πράσινη Βίβλος για την ελευθέρωση της τηλεπικοινωνιακής υποδομής και των δικτύων καλωδιακής τηλεόρασης).

46 Το άρθρο 7 ζητά από τα κράτη μέλη να μεριμνήσουν ώστε από την 1η Ιουλίου 1991 η χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης, ο έλεγχος εγκρίσεων και υποχρεωτικών προδιαγραφών, η κατανομή των συχνотήτων και η εποπτεία των όρων χρήσης να πραγματοποιούνται από φορέα ανεξάρτητο από τους οργανισμούς τηλεπικοινωνιών".

Παρότι στα περισσότερα κράτη μέλη υπάρχουν εθνικές ρυθμιστικές αρχές, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο βαθμός διαχωρισμού μεταξύ αυτών και εκείνων που εκτελούν καθήκοντα φορέα λειτουργίας δεν είναι αρκετά σαφής τουλάχιστον σε πέντε κράτη μέλη⁴⁷.

Το θέμα της ανεξαρτησίας των εθνικών κανονιστικών αρχών εθίγει σε διάφορες προκαταρκτικές παραπομπές στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο σχετικά με το άρθρο 6 της οδηγίας 88/301/ΕΟΚ (οδηγία τερματικών), η οποία απαιτεί από τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν από 1ης Ιουλίου 1989, τον καθορισμό των τεχνικών προδιαγραφών καθώς και την εποπτεία των εγκρίσεων, από φορείς που δεν έχουν σχέση με δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις που ασχολούνται με την εμπορία τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού. Στις αποφάσεις που εξέδωσε στις 27 Οκτωβρίου 1993⁴⁷, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η εν λόγω απαίτηση δεν ετηρείτο στη Γαλλία όπου την εποχή εκείνη διάφορα τμήματα του ίδιου Υπουργείου ήταν υπεύθυνα για την εμπορική εκμετάλλευση του δημόσιου δικτύου και τον καθορισμό τεχνικών προδιαγραφών, την εποπτεία της συμμόρφωσης και την έγκριση του τερματικού εξοπλισμού.

Το άρθρο 7 της οδηγίας υπηρεσιών αντικατοπτρίζει σε μεγάλο βαθμό το φραστικό του άρθρο 6 της οδηγίας τερματικών. Η εφαρμογή της οδηγίας υπηρεσιών στα κράτη μέλη πρέπει να εξετασθεί με βάση την απόφαση αυτή. Ο απλός νομικός ή διοικητικός διαχωρισμός μεταξύ λειτουργιών - όπως εκείνη μεταξύ των υπηρεσιών ενός υπουργείου - αρκεί ως συμμόρφωση με το άρθρο 7 υπό τις εξής προϋποθέσεις :

- * πρέπει να αποδειχθεί ότι υπάρχει *πραγματικός διαχωρισμός*
- * συγκεκριμένα, πρέπει να υπάρχει *οικονομική ανεξαρτησία* μεταξύ τους
- * κάθε *μετακίνηση προσωπικού* από τον ρυθμιστικό φορέα προς τον φορέα λειτουργίας πρέπει να αποτελεί αντικείμενο ειδικής εποπτείας.

Μεταξύ των μορφών διαρθρωτικού διαχωρισμού που εγγυώνται, σε λογικά πλαίσια την τήρηση των προϋποθέσεων αυτών, περιλαμβάνονται :

47 Για παράδειγμα, στις Κάτω Χώρες, τη ρύθμιση του τομέα έχει αναλάβει το Υπουργείο Μεταφορών και Δημοσίων Έργων μέσω της Γενικής Διεύθυνσης Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών. Ωστόσο το υπουργείο αποτελεί τον κύριο μέτοχο της KPN η οποία έχει το αποκλειστικό δικαίωμα εγκατάστασης, συντήρησης και λειτουργίας της τηλεπικοινωνιακής υποδομής και παρέχει τις υποχρεωτικές υπηρεσίες στους ενδιαφερομένους.

Ορισμένα ερωτηματικά προέκυψαν επίσης ως προς το κατά πόσον είναι σαφής ο διαχωρισμός αρμοδιοτήτων μεταξύ ρυθμιστικών φορέων και φορέων λειτουργίας στο Βέλγιο, την Ισπανία και την Ελλάδα. Ωστόσο, η βελγική κυβέρνηση δήλωσε την πρόθεσή της να σεβασθεί την πλήρη αυτονομία του δημόσιου φορέα λειτουργίας BELGACOM στον τομέα των μη αποκλειστικών υπηρεσιών ανταποκρινόμενη στις ανησυχίες που εξέφρασε η Επιτροπή. Στην Ισπανία, ο Γενικός Διευθυντής Τηλεπικοινωνιών (αρμόδιος για ρυθμιστικά θέματα) εκπροσωπεί την κυβέρνηση στο διοικητικό συμβούλιο της Telefonica, παρότι από νομική άποψη ο εκπρόσωπος της κυβέρνησης θα μπορούσε να προέρχεται από άλλο υπουργείο. Στην Ελλάδα, ενώ τα καθήκοντα διαχωρίστηκαν κατηγορηματικώς, η συνεχής μετακίνηση προσωπικού από τον φορέα λειτουργίας προς τον ρυθμιστικό φορέα κάνει ασαφή τον πρακτικό διαχωρισμό των φορέων αυτών.

48 Υποθέσεις Decoster et al (C-69/91) και Taillandier (C-46/90)

- i την ανάθεση των κανονιστικών καθηκόντων σε τμήμα του αντίστοιχου υπουργείου όταν η επιχείρηση τηλεπικοινωνιών ελέγχεται από ιδιώτες μετόχους, ή
- ii την ανάθεση των κανονιστικών καθηκόντων σε φορέα ανεξάρτητο από το αντίστοιχο υπουργείο (εκτός από τον έλεγχο των λογαριασμών του και την νομιμότητα των αποφάσεων που λαμβάνει) όταν το τελευταίο ενεργεί επίσης ως ο μόνος ή ο κύριος μέτοχος του φορέα λειτουργίας, ή όταν υφίσταται σημαντική συμμετοχή του κράτους.

Εκτός από τις νομικές εγγυήσεις και τους γενικούς κανόνες που συνεπάγεται η οδηγία, η πράξη και το πνεύμα που επικρατεί αποτελούν ένα σημαντικό στοιχείο συμβατότητας με το άρθρο 7. Για τον λόγο αυτόν, ο τρόπος με τον οποίο επιτυγχάνεται θεσμικά η "ανεξαρτησία" διαφέρει μέχρις ενός βαθμού ανάλογα με την νομική παράδοση και εμπειρία κάθε κράτους μέλους.

IV Συμπερίληψη των Δορυφορικών Δικτύων και η οδηγία υπηρεσιών 94/46/EK

Στις 13 Οκτωβρίου 1994, η Επιτροπή εξέδωσε την οδηγία 94/46/EK. Η οδηγία αυτή επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας τεματικών⁴⁹ για να συμπεριλάβει τον δορυφορικό εξοπλισμό σταθμών εδάφους ενώ επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας υπηρεσιών στις υπηρεσίες δορυφορικών επικοινωνιών⁵⁰.

α) Η σημασία της τροποποιούσας οδηγίας

Στόχος της πολιτικής της Ένωσης στον τομέα των δορυφορικών επικοινωνιών, τον οποίο ασπάζονται το Συμβούλιο και η Επιτροπή, είναι να τονώσει χωρίς καθυστέρηση την μεγαλύτερη χρήση δορυφορικών επικοινωνιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό δεδομένου ότι μεγαλώνει συνεχώς το χάσμα που υπάρχει ανάμεσα στην ανάπτυξη επιχειρηματικών δορυφορικών επικοινωνιών στην ΕΕ και στην ανάπτυξη που παρατηρείται στους μεγάλους ανταγωνιστές της.

Η οδηγία απαιτεί την κατάργηση όλων των αποκλειστικών δικαιωμάτων που χορηγούνται για την παροχή δορυφορικών υπηρεσιών καθώς και την κατάργηση όλων των ειδικών δικαιωμάτων⁵¹ για την παροχή των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που καλύπτονται από την οδηγία.

β) Φωνητική τηλεφωνία

Η τροποποιημένη οδηγία δεν αφορά περιορισμούς στην προσφορά φωνητικής τηλεφωνίας προς το κοινό μέσω του δορυφορικού δικτύου. Ωστόσο, αυτό δεν πρέπει να οδηγήσει σε τεχνικούς περιορισμούς. Ενώ η 16η αιτιολογική σκέψη ορίζει ότι "στην περίπτωση της άμεσης μετάδοσης και μεταγωγής της φωνής μέσω δικτύων επίγειων δορυφορικών σταθμών, η παροχή αυτής της υπηρεσίας προς το κοινό μπορεί γενικά να λάβει χώρα μόνον όταν το δίκτυο επίγειων δορυφορικών σταθμών είναι συνδεδεμένο με το δημόσιο δίκτυο μεταγωγής", αυτό αποτελεί απλώς μία ένδειξη ως προς το τι συμβαίνει συνήθως. Δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι επιτρέπει την επιβολή τεχνικών περιορισμών για την προστασία του μονοπωλίου φωνητικής τηλεφωνίας. Το βάρος απόδειξης ότι η νέα υπηρεσία όντως αποτελεί φωνητική τηλεφωνία εξακολουθεί να φέρει ο ρυθμιστικός φορέας.

49 Οδηγία της Επιτροπής της 16ης Μαΐου 1988 σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές τεματικού εξοπλισμού τηλεπικοινωνιών (88/301/ΕΟΚ, ΕΕ L 131/73, 27.5.88)

50 Η οδηγία 94/46/EK αποτελεί το κύριο μέτρο εφαρμογής των στόχων ελευθέρωσης του δορυφορικού τομέα, που καθορίστηκαν στο Ψήφισμα του Συμβουλίου 92/C 8/01 (το οποίο βασίστηκε στην Πράσινη Βίβλο για τις δορυφορικές επικοινωνίες, COM (90) 490).

Άλλα μέτρα στον τομέα αυτό είναι η οδηγία του Συμβουλίου 93/97/ΕΟΚ της 29ης Οκτωβρίου 1993, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αδειών για δορυφορικά τεματικά και η πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή για την αμοιβαία πολιτική αναγνώριση αδειών εκμετάλλευσης και των λοιπών εθνικών αδειών για την παροχή υπηρεσιών δορυφορικού δικτύου ή/και δορυφορικών επικοινωνιακών υπηρεσιών, COM (93) 652, 4.1.94.

51 Ως ειδικά δικαιώματα η οδηγία ορίζει εκείνα "που περιορίζουν τον αριθμό των επιχειρήσεων στις οποίες επιτρέπεται να παρέχουν τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες βάσει κριτηρίων που δεν είναι αντικειμενικά αναλογικά ή αμερόληπτα ή υποδεικνύουν βάσει κριτηρίων διαφορετικών από τα προαναφερθέντα, περισσότερες ανταγωνιστικές επιχειρήσεις στις οποίες επιτρέπεται να παρέχουν τις υπηρεσίες αυτές".

Στην ουσία, η παροχή φωνητικής τηλεφωνίας για κλειστές ομάδες χρηστών συχνά αφορά συνδέσεις του τύπου αυτού με το δημόσιο δίκτυο μεταγωγής, διότι ορισμένα μέλη των ομάδων αυτών δεν θα συνδέονται με το δίκτυο μέσω δορυφορικών σταθμών⁵².

γ) Ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες

Η οδηγία 94/46/EK, αφήνει επίσης ανέπαφο το καθεστώς των ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών. Ωστόσο, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ του περιεχομένου και της τεχνικής παροχής ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών. Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 17 η παροχή δορυφορικών υπηρεσιών για την μεταφορά ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών προγραμμάτων είναι μια τηλεπικοινωνιακή υπηρεσία από τη φύση της και κατά συνέπεια δεν υπάρχει λόγος να υφίσταται διαφορετική μεταχείριση από τις υπόλοιπες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες. Επομένως, η οδηγία διακρίνει μεταξύ :

- * των υπηρεσιών που προσφέρει ο φορέας μετάδοσης (μετάδοση, μεταγωγή και άλλες δραστηριότητες) οι οποίοι απαιτούνται για την μεταφορά των σημάτων που συμπεριλαμβάνονται στις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες που ελευθερώθηκαν με την οδηγία και
- * των δραστηριοτήτων των φορέων εκείνων που ελέγχουν το περιεχόμενο των μηνυμάτων που εκπέμπονται, οι οποίοι αποτελούν δραστηριότητες ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής οι οποίες δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Οι δορυφορικές υπηρεσίες εκπομπής οι οποίες θα ελευθερωθούν με την παρούσα οδηγία συμπεριλαμβάνουν συνεπώς τις υπηρεσίες που προσφέρονται μέσω των ζεύξεων τροφοδότησης του φορέα τηλεπικοινωνιών από στούντιο/εκδηλώσεις σε σταθμούς ανερχόμενης ζεύξης καθώς και τις υπηρεσίες ανερχόμενης ζεύξης για δορυφορικές υπηρεσίες εκπομπής σημείο προς σημείο, σημείο προς πολυσημείο, απευθείας κατ'οίκον και υπηρεσίες προς κεφαλές καλωδιακών δικτύων.

δ) Πρόσβαση σε δυναμικό διαστημικού τμήματος

Η οδηγία ζητά από τα κράτη μέλη να καταργήσουν όλους τους περιορισμούς σχετικά με την προσφορά δυναμικού διαστημικού τμήματος στην επικράτειά τους.

Αυτό σημαίνει ότι τα κράτη μέλη πρέπει πλέον να διασφαλίζουν ότι :

- * έχουν καταργηθεί όλοι οι ρυθμιστικοί περιορισμοί και απαγορεύσεις σχετικά με την προσφορά δυναμικού διαστημικού τμήματος σε εξουσιοδοτημένους φορείς λειτουργίας δικτύων επίγειων δορυφορικών σταθμών,
- * επιτρέπεται στους προμηθευτές δυναμικού διαστημικού τμήματος να επαληθεύουν εντός της επικρατείας τους ότι το δίκτυο δορυφορικών επίγειων σταθμών που χρησιμοποιείται σε συνδυασμό με το διαστημικό τμήμα του εν λόγω προμηθευτή συμμορφώνεται με τους όρους που έχουν δημοσιευθεί για την πρόσβαση στο δυναμικό διαστημικού τμήματος που κατέχει.

⁵² Σύμφωνα με τον ορισμό, οι κλειστές ομάδες χρηστών δεν ορίζονται τεχνικά, από το δίκτυο στο οποίο είναι συνδεδεμένα τα μέλη τους και το οποίο δεν πρέπει να είναι προσβάσιμο από τρίτους αλλά κοινωνιολογικά από τις οικονομικές ή επαγγελματικές σχέσεις μεταξύ των μελών που τις απαρτίζουν.

Στην ανακοίνωση της 10ης Ιουνίου 1994 σχετικά με τις δορυφορικές επικοινωνίες και την παροχή και πρόσβαση σε δυναμικό διαστημικού τμήματος⁵³, η Επιτροπή ανακοίνωσε την πρόθεσή της να εφαρμόσει τους κανόνες ανταγωνισμού για να καταργηθούν όλοι οι εθνικοί περιορισμοί μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που αφορούν την πρόσβαση σε διαστημικό τμήμα. Οι διαδικασίες αποκάλυψης που περιγράφονται στο άρθρο 3 της οδηγίας θα εφαρμοστούν κυρίως για τη συγκέντρωση των απαραίτητων πληροφοριών προς τον σκοπό αυτό.

ε) Διεθνείς δορυφορικοί οργανισμοί

Οι νέες υποχρεώσεις που αφορούν το διαστημικό τμήμα δεν επηρεάζουν άμεσα τη θέση των οργανισμών τηλεπικοινωνιών που συμμετέχουν σε διεθνείς οργανισμούς. Ωστόσο, τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να διασφαλίσουν ότι δεν υπάρχουν περιοριστικές διατάξεις στις εθνικές νομοθεσίες τους οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα να εμποδίζουν την προσφορά χωρητικότητας διαστημικού τμήματος στην επικράτειά τους είτε από άλλον οργανισμό που συμμετέχει σε διεθνείς οργανισμούς είτε από ανεξάρτητα συστήματα. Παρομοίως τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να διασφαλίσουν ότι δεν υπάρχουν κανονιστικοί ή άλλοι περιορισμοί που εμποδίζουν την ελεύθερη πρόσβαση από άλλα κράτη μέλη σε χωρητικότητα διαστημικού τμήματος που έχει ήδη εκμισθωθεί σε εγκεκριμένο φορέα λειτουργίας σε ένα κράτος μέλος. Στους περιορισμούς αυτούς περιλαμβάνονται όσοι εμποδίζουν τους φορείς που ενδιαφέρονται, εκτός του εκπροσωπούμενου οργανισμού του οικείου κράτους μέλους, να επαληθεύσουν τις τεχνικές και λειτουργικές προδιαγραφές δορυφορικών επίγειων σταθμών.

Το άρθρο 3 της οδηγίας 94/46/EK απαιτεί από τα κράτη μέλη να κοινοποιούν στην Επιτροπή, με αίτημά της, τις πληροφορίες που έχουν σχετικά με διεθνείς δορυφορικούς οργανισμούς για τα τυχόν μέτρα που ενδέχεται να αποκλίνουν από τη συμμόρφωση με τους κανόνες ανταγωνισμού της Συνθήκης ΕΚ. Η 21η αιτιολογική σκέψη εξηγεί ότι η διάταξη αυτή μεταξύ άλλων έχει ως στόχο να παρακολουθήσει την αναθεώρηση που διεξάγεται στο πλαίσιο των διεθνών οργανισμών για τη βελτίωση της πρόσβασης.

Το άρθρο 3 της οδηγίας 94/46/EK, επομένως, δεν επηρεάζει άμεσα τη θέση των φορέων που συμμετέχουν σε διεθνείς οργανισμούς. Ωστόσο, σε περίπτωση που φανεί ότι οι φορείς αυτοί συνεχίζουν να διατηρούν μηχανισμούς που αποθαρρύνουν την πολλαπλή πρόσβαση και ευνοούν συνεπώς τον μερισμό της αγοράς για την παροχή διαστημικού τμήματος, η Επιτροπή θα χρειασθεί να εξετάσει κατά πόσο πρέπει να ληφθούν μέτρα κατ'αυτών στο πλαίσιο των κανόνων ανταγωνισμού της Συνθήκης κατ'αυτόν.

Ο συνδυασμός των επενδυτικών υποχρεώσεων με την χρήση θα μπορούσε να αποτελεί ένα τέτοιο αποθαρρυντικό μηχανισμό, διότι αποθαρρύνει τους φορείς να εμπορεύονται χωρητικότητα διαστημικού τμήματος απειλώντας τους με αύξηση του επενδυτικού μεριδίου που θα κληθούν να αναλάβουν. Επειδή οι διεθνείς οργανισμοί και ιδιαίτερα η EUTELSAT, λειτουργούν σε όλο και πιο ανταγωνιστικές αγορές, οι τρέχουσες επενδυτικές απαιτήσεις θα πρέπει σε περίπτωση που δεν τροποποιηθούν να εξετασθούν διεξοδικά στο πλαίσιο των κανόνων ανταγωνισμού.

στ) Χρονοδιάγραμμα εφαρμογής

Η οδηγία δίνει στα κράτη μέλη εννέα μήνες για να ενημερώσουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έχουν λάβει για τη μεταφορά της οδηγίας στην εθνική νομοθεσία τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει λοιπόν να υποβάλουν στην Επιτροπή πριν από τις 8 Αυγούστου 1995, αντίγραφο των μέτρων που έχουν λάβει για την κατάργηση των υφιστάμενων περιορισμών για την παροχή δορυφορικών υπηρεσιών καθώς και οποιασδήποτε άλλης διαδικασίας χορήγησης αδειας ή δηλώσεως η οποία βρίσκεται εν ισχύ ή υπό μελέτη και αφορά τη λειτουργία των δορυφορικών δικτύων. Στόχος είναι να μπορέσει η Επιτροπή να αξιολογήσει κατά πόσο οι όροι αυτοί είναι απαραίτητοι για την ικανοποίηση των βασικών απαιτήσεων. Οι πληροφορίες που θα σταλούν σε αυτήν θα πρέπει να περιλαμβάνουν τα τέλη που ενδεχομένως επιβληθούν ως μέρος των διαδικασιών εγκρίσεως καθώς και τα κριτήρια υπολογισμού τους.

Στο πλαίσιο εκείνης της απαίτησης κοινοποίησης πρέπει να εξετασθεί η 22η αιτιολογική σκέψη στην οποία αναφέρεται ότι η Επιτροπή θα λάβει υπόψη την κατάσταση στα κράτη μέλη στα οποία το επίγειο δίκτυο δεν έχει ακόμη αναπτυχθεί αρκετά. Τα κράτη μέλη που θεωρούν απαραίτητη μία παράταση της προθεσμίας για την πλήρη εφαρμογή των προαναφερθεισών διατάξεων⁵⁴ πρέπει να υποβάλουν επίσημη και δεόντως αιτιολογημένη αίτηση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται για την κοινοποίηση των μέτρων εφαρμογής της οδηγίας, δηλαδή πριν από τις 8 Αυγούστου 1995. Η Επιτροπή θα αξιολογήσει κατά πόσο δύναται να μην επιμείνει στην άμεση απελευθέρωση των εν λόγω δορυφορικών υπηρεσιών. Ωστόσο, αυτό δεν θα είναι εμπόδιο σε ενδεχόμενες προσφυγές από τρίτους ενώπιον εθνικών δικαστηρίων σε εκείνα τα κράτη μέλη.

Εξαιτίας της μεγάλης ποικιλίας δορυφορικών υπηρεσιών, η αιτιολόγηση πρέπει να περιλαμβάνει κυρίως κατάλογο των υπηρεσιών δορυφορικού δικτύου για τις οποίες ζητείται παράταση μαζί με εκτιμήσεις για τις σχετικές αγορές.

Πέραν αυτών θα πρέπει να εξηγήει ποιες υπηρεσίες του εθνικού οργανισμού τηλεπικοινωνιών ενδέχεται να επηρεαστούν, και να αποδεικνύει με βάση τον κύκλο εργασιών των υπηρεσιών αυτών και τη συμβολή τους στη χρηματοδότηση του δημόσιου δικτύου ότι θα υπάρξει ενδεχομένως αρνητικός αντίκτυπος στη μελλοντική ανάπτυξη του δημόσιου δικτύου.

Η Επιτροπή θα εφαρμόσει την αρχή της αναλογικότητας. Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή θα επιμένει, για παράδειγμα, στην απελευθέρωση υπηρεσιών που είναι ασήμαντες από οικονομική άποψη.

⁵⁴ Η παρέκκλιση αυτή μπορεί να ισχύσει το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1996.

V ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

Παρότι θα πρέπει να συνεχίσει να δίνεται μεγάλη προσοχή στην πλήρη και αποτελεσματική εφαρμογή της οδηγίας υπηρεσιών, η μελλοντική εξέλιξη της οδηγίας θα πρέπει να εξετασθεί μέσα στο γενικότερο πλαίσιο που καθορίστηκε από την αναθεώρηση που έγινε βάσει των διατάξεων της οδηγίας το 1992, η οποία οδήγησε στο Ψήφισμα του Συμβουλίου υπ. αριθ. 93/213/01 της 22ας Ιουλίου 1993 σχετικά με την πλήρη ελευθέρωση των υπηρεσιών μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1998 και συμπληρώθηκε πρόσφατα με το Ψήφισμα του Συμβουλίου υπ. αριθ. 94/C 379/03 της 22ας Δεκεμβρίου 1994, το οποίο εντάσσει την ελευθέρωση των υποδομών μέσα στο ίδιο χρονοδιάγραμμα.

Σύμφωνα με το Ψήφισμα του Συμβουλίου 93/213/01 η Επιτροπή πρέπει

"... να προετοιμάσει, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1996, τις απαραίτητες αλλαγές στο κοινοτικό κανονιστικό πλαίσιο για να επιτύχει την ελευθέρωση όλων των δημόσιων υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας, έως την 1η Ιανουαρίου 1998."

Δεδομένου του κεντρικού ρόλου που διαδραματίζει όσον αφορά την κατάργηση των περιορισμών στον ανταγωνισμό και την εξασφάλιση δίκαιων συνθηκών αγοράς, οι τροποποιήσεις της οδηγίας υπηρεσιών θα αντιπροσωπεύουν ένα σημείο εστίασης των εν λόγω μέτρων.

Όπως περιγράφεται στην Πράσινη Βίβλο (Μέρος Ι) για την ελευθέρωση της τηλεπικοινωνιακής υποδομής³⁵ :

Βάσει της οδηγίας 90/388 σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, η παροχή κάθε είδους τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών άνοιξε στον ανταγωνισμό με τέσσερις σημαντικές εξαιρέσεις

- τις δορυφορικές υπηρεσίες
- την κινητή τηλεφωνία και τις υπηρεσίες τηλεϊδιοποίησης
- τις υπηρεσίες ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών προς το κοινό, και
- τις υπηρεσίες φωνητικής τηλεφωνίας προς το ευρύ κοινό.

Η οδηγία 90/388 υπό την αρχική της μορφή δεν αναφέρεται στη χρήση εναλλακτικών υποδομών και δικτύων καλωδιακής τηλεόρασης για την παροχή των ελευθερωμένων υπηρεσιών. Η οδηγία 90/388 απαιτούσε απλώς την κατάργηση των περιορισμών στη χρήση μίας και μόνον πηγής υποδομής, δηλαδή τις μισθωμένες γραμμές που προσφέρουν οι ΟΤ, για την παροχή ελευθερωμένων υπηρεσιών.

Όσον αφορά τις προαναφερθείσες εξαιρέσεις ισχύουν τα ακόλουθα :

- * Η οδηγία της Επιτροπής 94/46/ΕΚ⁵⁶, που τροποποιεί τις οδηγίες 88/301/ΕΟΚ (τηλεπικοινωνιακός τεματικός εξοπλισμός) και 90/388/ΕΟΚ (τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες) ιδίως όσον αφορά τις δορυφορικές επικοινωνίες, η οποία εγκρίθηκε στις 13 Οκτωβρίου 1994 ήρε την εξαίρεση που αφορούσε τις δορυφορικές υπηρεσίες. Όπως αναφέρεται στο Μέρος IV, τα κράτη μέλη έχουν στη διάθεσή τους 9 μήνες για να κοινοποιήσουν τα ληφθέντα μέτρα εφαρμογής.
- * Στις 21 Δεκεμβρίου 1994, η Επιτροπή ενέκρινε, για διαβουλεύσεις, ένα σχέδιο τροποποίησης της οδηγίας όσον αφορά την ελευθέρωση της χρησιμοποίησης δικτύου καλωδιακής τηλεόρασης για τις υπηρεσίες που ήδη ελευθερώθηκαν βάσει της οδηγίας υπηρεσιών. Το σχέδιο προβλέπει την απαραίτητη διεύρυνση της περαιτέρω ανάπτυξης των δικτύων, και ιδιαίτερα σε σχέση με τα πολυμέσα.
- * Η ανακοίνωση της Επιτροπής επί των διαβουλεύσεων που ακολούθησαν τη δημοσίευση της Πράσινης Βίβλου για τις κινητές και προσωπικές επικοινωνίες, δημοσιεύθηκε στις 23 Νοεμβρίου 1994⁵⁷. Προτείνει την κατάργηση όλων των ειδικών και αποκλειστικών δικαιωμάτων όσον αφορά τις κινητές υπηρεσίες από 1ης Ιανουαρίου 1996. Απομένει να εξετασθούν οι αντίστοιχες τροποποιήσεις στην οδηγία υπηρεσιών.

Τέλος, μείζον θέμα αποτελεί η προσαρμογή του κανονιστικού πλαισίου για τις τηλεπικοινωνίες στους στόχους των ψηφισμάτων του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1993 και της 22ας Δεκεμβρίου 1994, με την ενσωμάτωση της προθεσμίας της 1ης Ιανουαρίου 1998 για την πλήρη ελευθέρωση (με πρόσθετες μεταβατικές περιόδους για ορισμένα κράτη μέλη), που πρέπει να υποβληθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 1996. Όπως αναφέρεται στην Πράσινη Βίβλο για την υποδομή (Μέρος II)⁵⁸, η προσέγγιση αυτή πρέπει να στοχεύει στη δημιουργία του βέλτιστου περιβάλλοντος για την μελλοντική ανάπτυξη του τομέα τηλεπικοινωνιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχεδιάζοντας την πολιτική ανταγωνισμού με την εξειδικευμένη ανά τομέα νομοθεσία.

Πέρα από την προσαρμογή των υφιστάμενων οδηγιών εναρμόνισης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών (όπως οι οδηγίες ONP) και την κατάρτιση προτάσεων για τη διατήρηση της καθολικής υπηρεσίας και τη διασφάλιση της διασύνδεσης, καθώς και την αναθεώρηση των θεσμικών διακανονισμών για τη ρύθμιση του τομέα, θα χρειασθεί κυρίως μία περαιτέρω αναπροσαρμογή της οδηγίας υπηρεσιών.

Στο Συμβούλιο της 17ης Νοεμβρίου, η Επιτροπή εξέφρασε την ικανοποίησή της για τον καθορισμό της προθεσμίας του 1998 για την ελευθέρωση της υποδομής για όλες τις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες. Σημείωσε επίσης και τις ανησυχίες που διάφορα κράτη μέλη διατύπωσαν κατά τη διάρκεια του Συμβουλίου, όσον αφορά την πρόωρη λήψη μέτρων για την ελευθέρωση εναλλακτικών υποδομών για την παροχή υπηρεσιών που έχουν ήδη ελευθερωθεί βάσει της οδηγίας των υπηρεσιών. Το θέμα αυτό απαιτεί περισσότερη μελέτη.

56 Βλ. μέρος IV

57 COM (94) 492 τελικό : Ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τις διαβουλεύσεις για την Πράσινη Βίβλο για τις κινητές και προσωπικές επικοινωνίες

58 Op cit.

VI ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η οδηγία της Επιτροπής 90/388/ΕΟΚ αντιπροσωπεύει το σημαντικότερο νομοθετικό μέτρο που έχει ληφθεί μέχρι σήμερα για την ελευθέρωση των τηλεπικοινωνιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Επιτροπή θα εξασφαλίσει ότι θα αφιερωθεί το μέγιστο των προσπαθειών και διαθέσιμων πόρων θα αφιερωθεί στην επίλυση των εντοπισθέντων προβλημάτων και την κάλυψη των κενών στον τομέα της εφαρμογής.

Η αναθεώρηση του 1992 αποκάλυψε ότι η αποτελεσματικότητα των μέτρων ελευθέρωσης του τομέα των τηλεπικοινωνιών (που σε εκείνη τη φάση αφορούσε συγκεκριμένα την ελευθέρωση των επικοινωνιών δεδομένων, τις υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας και την παροχή υπηρεσιών δεδομένων και φωνητικής τηλεφωνίας σε εταιρικούς χρήστες και κλειστές ομάδες χρηστών) ετίθετο υπό αμφισβήτηση από πολλούς προμηθευτές και χρήστες των υπηρεσιών αυτών. Επίσης έγινε αντιληπτό ότι η εφαρμογή της οδηγίας υπηρεσιών εμποδίζεται από το γεγονός ότι δεν υπάρχει διαθέσιμη υποδομή υπό λογικούς όρους.

Συγκεκριμένα, υψηλές τιμές και η έλλειψη προσφοράς της βασικής υποδομής επί της οποίας λειτουργούν ή προσφέρονται προς τρίτους οι ελευθερωμένες υπηρεσίες έχουν καθυστερήσει τη διάδοση των εταιρικών δικτύων υψηλής ταχύτητας στην Ευρώπη, την πρόσβαση εξ αποστάσεως σε βάσεις δεδομένων από εταιρικούς και οικιακούς χρήστες και την εφαρμογή υπηρεσιών καινοτομίας όπως η τηλεραπεξική και η τηλεπαιδεία. Επιπλέον, οι κανονιστικοί περιορισμοί που υπάρχουν σε πολλά κράτη μέλη εξακολουθούν να εμποδίζουν τη χρησιμοποίηση εναλλακτικής υποδομής από τρίτους, όπως τα δίκτυα καλωδιακής τηλεόρασης και τα δίκτυα που ανήκουν σε επιχειρήσεις παραγωγής ενέργειας, σιδηροδρόμους ή αυτοκινητοδρόμους για την εξυπηρέτηση των αναγκών εσωτερικής επικοινωνίας. Πολλές ενώσεις χρηστών και επιχειρήσεις έχουν τονίσει ότι ο ευρωπαϊκός επιχειρηματικός τομέας είναι λιγότερο ανταγωνιστικός, ότι οι υπηρεσίες καινοτομίας εφαρμόζονται με βραδύτερο ρυθμό και ότι ως αποτέλεσμα καθυστερεί η δημιουργία και ανάπτυξη πανευρωπαϊκών δικτύων και υπηρεσιών.

Η σημασία της παροχής αποτελεσματικής και φθηνής υποδομής αναγνωρίζεται όλο και περισσότερο από τον πολιτικό κόσμο των κρατών μελών. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή να λάβει το συντομότερο δυνατό τα απαιτούμενα μέτρα.

Η συνεχιζόμενη κατάσταση συμφόρησης τονίσθηκε ως βασικό εμπόδιο στην ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υποδομής πληροφοριών σε μία έκθεση με τίτλο *η Ευρώπη και η παγκόσμια κοινωνία των πληροφοριών*. Το Πρόγραμμα Δράσης για την Ευρωπαϊκή Κοινωνία των Πληροφοριών που ενέκρινε η Επιτροπή στη συνέχεια, προσφέρει ένα γενικό πλαίσιο.

Η περαιτέρω προώθηση της αποτελεσματικής εφαρμογής της οδηγίας για τις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες και τη μελλοντική της εξέλιξη θα πρέπει να λάβει υπόψη τους γενικούς αυτούς στόχους. Έχοντας αυτά υπόψη της, η Επιτροπή διαβιβάζει την παρούσα ανακοίνωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 90/388/ΕΟΚ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Τα παρακάτω αποτελούν σύντομη επισκόπηση της προόδου όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας στα κράτη μέλη. Εξαιτίας των ταχέων εξελίξεων στον τομέα αυτό, για αναλυτικότερες πληροφορίες πρέπει να γίνει αναφορά στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές.

Η επισκόπηση δεν περιλαμβάνει πληροφορίες όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

ΒΕΛΓΙΟ

Η οδηγία τέθηκε σε εφαρμογή στο Βέλγιο με τον νόμο της 21ης Μαρτίου 1991⁵⁹. Όσον αφορά τις τηλεπικοινωνίες μετατρέπει την Régie des Télégraphes des Téléphones/Regie van Telegraaf en Telefoon (RTT) στην αυτόνομη δημόσια επιχείρηση BELGACOM.

Όσον αφορά τον ορισμό της αποκλειστικής υπηρεσίας στην βελγική νομοθεσία, το άρθρο 68 προσδιορίζει την τηλεφωνική υπηρεσία ως την υπηρεσία τηλεπικοινωνιών που προορίζεται για την άμεση μετάδοση και μεταγωγή φωνητικών σημάτων σε πραγματικό χρόνο από την αρχή έως τον προορισμό των σημείων σύνδεσης, περιλαμβανομένων των απαιτούμενων προς τον σκοπό αυτό υπηρεσιών. Με επιστολές του Ιουλίου 1991 και του Ιουνίου 1993 η βελγική κυβέρνηση επιβεβαίωσε ότι ερμηνεύει τον νόμο κατά το γράμμα της οδηγίας.

Όταν ένας προμηθευτής επιθυμεί να προσφέρει ελευθερωμένες υπηρεσίες, μπορεί με βασιλικό διάταγμα να καταρτισθεί ένας κατάλογος μη αποκλειστικών υπηρεσιών οποίος, κατά παρέκκλιση, εγκρίνεται αυτομάτως υπό την προϋπόθεση ότι ο αιτών πληροφορεί τον IBPT σχετικά με την υπηρεσία. Ωστόσο, μέχρι στιγμής η Επιτροπή δεν γνωρίζει την ύπαρξη καταλόγου του τύπου αυτού. Απουσία αυτού, ο αιτών υποχρεούται να κοινοποιήσει την πρόθεσή του στο IBPT δύο μήνες νωρίτερα και στην περίοδο αυτή το IBPT μπορεί να αντιταχθεί στην παροχή της υπηρεσίας εάν τη θεωρήσει ως αντιβαίνουσα το νόμο του 1991. Το άρθρο 89 (5) ορίζει ότι το IBPT πρέπει να εκδώσει αιτιολογημένη απόφαση σε περίπτωση που αρνηθεί να εγκρίνει την παροχή υπηρεσίας του τύπου αυτού.

Το Βέλγιο είναι ένα από τα τρία κράτη μέλη που έχουν εκδώσει πρόσθετους όρους έκδοσης αδείας για την παροχή προς το κοινό υπηρεσιών μεταγωγής δεσμών ή κυκλωμάτων δεδομένων. Αυτό επιτρέπεται από το άρθρο 3 της οδηγίας υπό τον όρο να εγκριθούν οι όροι από την Επιτροπή, όπερ και εγένετο τον Ιούλιο του 1993.

⁵⁹ Moniteur Belge, 27 Μαρτίου 1991, σ. 6155 και διορθωτικό στο Moniteur Belge της 20ής Ιουλίου 1991. Ο ίδιος νόμος εφαρμόζει επίσης την οδηγία για τον ανταγωνισμό στις αγορές τερματικού τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού, οδηγία της Επιτροπής 88/301/ΕΟΚ.

Βάσει του άρθρου 85 του βελγικού νόμου του 1991, η BELGACOM μπορεί να αρνηθεί την πρόσβαση ενός χρήστη σε μισθωμένη γραμμή μόνο επί τη βάση των βασικών απαιτήσεων που αναγνωρίζει η κοινοτική νομοθεσία. Επιπλέον, όπως ορίζεται στη σύμβαση διαχείρισης (άρθρο 21 (3)), η BELGACOM πρέπει να ικανοποιεί τουλάχιστον το 90% των καταχωρούμενων αιτήσεων για μισθωμένες γραμμές ONP εντός τριμήνου εκτός εάν συμφωνηθεί κάτι άλλο με τον ενδιαφερόμενο.

Όσον αφορά το θέμα της ανεξαρτησίας της BELGACOM από την κανονιστική αρχή, όπως απαιτεί το άρθρο 7 της οδηγίας, βάσει του νόμου του 1991 οι κανονιστικές εξουσίες ανατίθενται στον αρμόδιο υπουργό (με την επικουρία της εθνικής κανονιστικής αρχής, το Institut Belge des Services Postaux et des Télécommunications, IBPT). Η βελγική κυβέρνηση δήλωσε ότι θα σεβασθεί την αυτονομία της BELGACOM στον τομέα των μη αποκλειστικών υπηρεσιών.

ΔΑΝΙΑ

Η οδηγία εφαρμόστηκε στη Δανία με το νόμο 743 της 14ης Νοεμβρίου 1990 και με το συγκεντρωτικό διάταγμα αριθ. 398 της 13ης Μαΐου 1992.

Βάσει των διατάξεων του νόμου, ο Υπουργός Επικοινωνιών μπορεί να χορηγήσει άδεια στην TeleDanmark για την εγκατάσταση και λειτουργία δημόσιων ραδιοφωνικών και μόνιμων υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας, επικοινωνίας κειμένων και δεδομένων, μισθωμένων γραμμών, κινητών επικοινωνιών και δορυφορικών υπηρεσιών καθώς και την μετάδοση ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών προγραμμάτων.

Ένα επίμαχο θέμα το οποίο έδωσε αφορμή για την κίνηση διαδικασίας παραβάσεως κατά της Δανίας, ήταν ο ορισμός της "φωνητικής τηλεφωνίας" την οποία νέμεται αποκλειστικά η TeleDanmark. Ο αρχικός νόμος έδινε την αποκλειστικότητα όλων των μη δημόσιων μεταδόσεων κίνησης στην TeleDanmark με μόνη εξαίρεση τη φωνητική τηλεφωνία μέσω μισθωμένων γραμμών μεταξύ διαφορετικών νομικών οντοτήτων (δηλαδή από κοινού χρήση). Αυτό έθετε σαφώς υπερβολικούς περιορισμούς στους όρους χρήσης των υφιστάμενων μισθωμένων γραμμών, κατά παράβαση της οδηγίας.

Η Επιτροπή έκλεισε τη διαδικασία όταν η δανική κυβέρνηση εξέδωσε το διάταγμα αριθ. 905 της 2ας Νοεμβρίου 1994 το οποίο επιτρέπει σε οποιονδήποτε να προσφέρει οικιακή δημόσια φωνητική τηλεφωνία χωρίς να απαιτείται έγκριση ή δήλωση. Όσον αφορά τις διεθνείς κλήσεις, απαιτείται άδεια όταν κλήσεις που προέρχονται από το PSTN μεταφέρονται μέσω μισθωμένων γραμμών και κατόπιν επιστρέφουν σε αυτό. Άδεια προς το σκοπό αυτό μπορεί να χορηγηθεί μόνο για κίνηση προς χώρες στις οποίες έχει ελευθερωθεί η φωνητική τηλεφωνία.

Το διάταγμα εκδόθηκε βάσει του άρθρου 3 του δανικού νόμου του 1990, το οποίο επιτρέπει στον Υπουργό να εκδίδει κανονιστικά μέτρα σχετικά με τη σύσταση και λειτουργία υπηρεσιών οι οποίες δεν καλύπτονται από την άδεια ή τα ειδικά δικαιώματα που κατέχει η TeleDanmark.

Οι κανόνες που εφαρμόζονται στις υπηρεσίες μεταγωγής δεσμών και κυκλωμάτων δεδομένων από τις 31 Δεκεμβρίου 1992 και μετά περιλαμβάνονταν στο δανικό διάταγμα του Δεκεμβρίου του 1992. Υπάρχει κάποια απόκλιση μεταξύ του πεδίου εφαρμογής των κανόνων αυτών και του άρθρου 3 της οδηγίας επειδή το διάταγμα καλύπτει όλες τις υπηρεσίες επικοινωνιών δεδομένων.

ΓΑΛΛΙΑ

Η γαλλική κυβέρνηση εφάρμοσε την οδηγία κυρίως μέσω της έγκρισης του νόμου 90/1170 της 29ης Δεκεμβρίου 1990 σχετικά με την ρύθμιση των τηλεπικοινωνιών. Ο νόμος αποτελεί τροποποίηση του "Code des Postes et Télécommunications" (εφεξής Κώδικας) με την οποία η γαλλική Telecom αποκτά αποκλειστικό δικαίωμα σύστασης υποδομών τηλεπικοινωνιακού δικτύου ανοικτών προς το ευρύ κοινό.

Το άρθρο L 34 ορίζει ότι ο νόμος καλύπτει μόνο τις υπηρεσίες που προσφέρονται προς το κοινό. Το άρθρο L.32-7 του Κώδικα ορίζει την αποκλειστική φωνητική τηλεφωνία ως την εμπορική παροχή ενός συστήματος άμεσης μετάδοσης φωνής σε πραγματικό χρόνο μεταξύ χρηστών συνδεδεμένων με τα τελεματικά σημεία ενός τηλεπικοινωνιακού δικτύου. Όλες οι υπόλοιπες υπηρεσίες που προσφέρονται προς το κοινό ελευθερώνονται με τη θέσπιση μιας διαδικασίας δήλωσης ή, για υπηρεσίες της τάξεως των 5 Mbits/sec και παραπάνω, μιας διαδικασίας έκδοσης αδειάς⁶⁰.

Σύμφωνα με το άρθρο L.34-2, η France Telecom μπορεί να προσφέρει κάθε είδους υπηρεσία φορέα (έτσι ορίζει η γαλλική νομοθεσία την παροχή απλής μεταπώλησης υπηρεσιών μεταγωγής δεσμών ή κυκλωμάτων). Οι υπόλοιποι προμηθευτές υπηρεσιών χρειάζονται σχετική άδεια. Η Γαλλία ενέκρινε πρόσθετες προϋποθέσεις χορήγησης αδειάς για την παροχή υπηρεσιών φορέα. Ένα τελικό σχέδιο διατάγματος για την εφαρμογή του άρθρου L.34.2 σχετικά με τις υπηρεσίες φορέα διαβιβάστηκε προς την Επιτροπή η οποία αποφάσισε στις 26 Νοεμβρίου 1992 να μην αντιταχθεί στην εφαρμογή του. Το διάταγμα εκδόθηκε επίσημα στις 30 Δεκεμβρίου 1993 και δημοσιεύθηκε στην Γαλλική Επίσημη Εφημερίδα της 31ης Δεκεμβρίου 1993 (σ.18276). Το εν λόγω διάταγμα θεσπίζει διάφορους όρους σχετικά με :

- τις βασικές απαιτήσεις,
- την μέτρηση και τη δημοσίευση των χαρακτηριστικών και του πεδίου κάλυψης της υπηρεσίας (άρθρο 2)
- το σεβασμό των τεχνικών περιορισμών σχετικά με την πρόσβαση στην υπηρεσία (άρθρο 3)
- την διασύνδεση με άλλες υπηρεσίες φορέα (άρθρο 4)
- την εθνική άμυνα και τη δημόσια ασφάλεια όσον αφορά την κρυπτογράφηση δεδομένων (άρθρο 5)
- τον δίκαιο ανταγωνισμό.

Η εξουσιοδότηση της France Telecom να προσφέρει την υπηρεσία αυτή, δεν μπορεί να μεταβιβασθεί στις θυγατρικές της. Η TRANSPAC που αποτελεί θυγατρική της Compagnie Générale des Communications (COGECOM), η οποία με τη σειρά της ανήκει κατά 100% στην France Telecom, αναγκάστηκε, για το λόγο αυτό, να ζητήσει άδεια η οποία της χορηγήθηκε με απόφαση της 15ης Ιουλίου 1993 (Γαλλική Επίσημη Εφημερίδα της 8ης Αυγούστου 1993, σ. 11224).

Όσον αφορά το διαχωρισμό της κανονιστικής ρύθμισης από την λειτουργία (άρθρο 7), ο Υπουργός Βιομηχανίας, Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών και Εξωτερικού Εμπορίου διασφαλίζει την τήρηση των διατάξεων από τους δημόσιους φορείς λειτουργίας και φροντίζει πέραν αυτού να ασκείται ανεξάρτητα η ρύθμιση του τομέα των τηλεπικοινωνιών από την λειτουργία των δικτύων και την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών. Τις εξουσίες του ασκεί μέσω της "Direction Générale des Postes et Télécommunications" (DGPT).

60 'Άδεια έχουν λάβει οι εξής επιχειρήσεις : SITA, BT, SPRINT, SLIGOS, GSI, EDT και ESPRIT TELECOM

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Δύο γερμανικοί νόμοι που εκδόθηκαν στις 8 Ιουνίου 1989 καθορίζουν το νομικό πλαίσιο παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών : ο νόμος Postverfassungsgesetz (PVG), ο οποίος καθορίζει την οργάνωση και τα καθήκοντα του Υπουργείου Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών και της Deutsche Bundespost Telecom· και η τροποποίηση του νόμου Fernmeldeanlagegesetz (FAG), που μεταξύ άλλων προσδιορίζει και το μονοπώλιο που διατηρεί το κράτος. Το νομικό πλαίσιο τροποποιήθηκε σημαντικά με τον νόμο της 14ης Σεπτεμβρίου 1994 (Postneuordnungsgesetz-PTNeuOG), που τέθηκε σε ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 1995.

Ο νέος νόμος, ωστόσο, δεν τροποποίησε τον ορισμό της "φωνητικής τηλεφωνίας" που νέμεται αποκλειστικά η DBP Telecom, παρότι η Επιτροπή τον Απρίλιο του 1994 επέσυρε την προσοχή της γερμανικής κυβέρνησης στο γεγονός ότι είναι ευρύτερος από εκείνο της οδηγίας. Βασικά προκύπτουν τρία θέματα. Πρώτον, ο ορισμός χρησιμοποιεί την έκφραση "προς τρίτους" εν αντιθέσει προς τη φράση "προς το κοινό". Κατά συνέπεια, η μεταγωγή φωνής για κλειστές ομάδες χρηστών υπάγεται στο μονοπώλιο. Δεύτερον, ο όρος "μεταγωγή φωνής" που υπάρχει στο νόμο ερμηνεύεται στην πράξη ως συμπεριλαμβάνων και τις μικτές τηλεπικοινωνίες (φωνή σε συνδυασμό με δεδομένα ή εικόνες) στο μονοπώλιο, όταν η ανταλλαγή φωνής μπορεί από τεχνική άποψη να διαχωριστεί από την επικοινωνία δεδομένων όπως συμβαίνει στην εικονοτηλεφωνία σε δίκτυα ISDN. Τέλος, ο ορισμός καλύπτει όλα τα είδη μεταγωγής φωνής, χωρίς να διακρίνει αν η φωνή προέρχεται από το δημόσιο δίκτυο μεταγωγής και μετάγεται σε αυτό. Σύμφωνα με την οδηγία η μεταγωγή φωνής που προέρχεται από δίκτυο μισθωμένης γραμμής ή μετάγεται προς δίκτυο μισθωμένης γραμμής δεν πρέπει να αποτελεί αποκλειστική υπηρεσία.

Μετά από διμερείς επαφές, το πρώτο θέμα επιλύθηκε προσωρινά σε μεγάλο βαθμό. Ο γερμανικός νόμος (FAG) καθιστά αποκλειστική την φωνητική τηλεφωνία για τρίτους, όπερ υπερβαίνει το πεδίο της φωνητικής τηλεφωνίας προς το κοινό που επιτρέπεται βάσει της οδηγίας. Για να αποκατασταθεί η συμβατότητα μεταξύ γερμανικού και κοινοτικού δικαίου, ο Γερμανός Υπουργός Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών, αντί να αλλάξει το νόμο, χρησιμοποίησε τις εξουσίες χορήγησης άδειας που προσφέρει για να επιτρέψει με το διάταγμα (Verfügung) αριθ. 1/1993, της 6ης Ιανουαρίου 1993 και το διάταγμα 8/1993 της 13ης Ιανουαρίου 1993, σε ιδιωτικές επιχειρήσεις να προσφέρουν τηλεφωνία σε κλειστές ομάδες χρηστών. Το διάταγμα θεσπίζει μία γενική άδεια (Allgemeingenehmigung) για την παροχή υπηρεσιών σε οντότητες που είναι ολοκληρωμένες από οικονομική άποψη.

Όσον αφορά το άρθρο 6 της οδηγίας, το Μέρος 29 TKV προβλέπει ότι απαιτείται άδεια σύνδεσης (Anschalteerlaubnis) για τεματικό εξοπλισμό που επιτρέπει τη σύνδεση γραμμών μετάδοσης σε τεματικά σημεία του δικτύου. Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο περιορισμός αυτός αντιβαίνει το άρθρο 6 της οδηγίας επειδή καθυστερεί τη χρησιμοποίηση ήδη εγκεκριμένου εξοπλισμού μεταγωγής και επεξεργασίας σημάτων (όπως συγκεντρωτές) για τη σύνδεση δικτύων μισθωμένων γραμμών με το δημόσιο δίκτυο μεταγωγής τηλεπικοινωνιών. Το θέμα βρίσκεται υπό διαπραγμάτευση με τις γερμανικές αρχές, οι οποίες αποσκοπούν να καταργήσουν την εν λόγω διάταξη και προσωρινά ο Υπουργός έχει χορηγήσει μία γενική άδεια σύνδεσης (Vfg 269/1994).

Τις εξουσίες, που αναφέρονται στο άρθρο 7 της οδηγίας, ασκούσε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994 ο Υπουργός Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών. Στο πλαίσιο του νέου καθεστώτος, το Υπουργείο θα επικουρείται από ένα Ρυθμιστικό Συμβούλιο (Regulierungsrat), που θα περιλαμβάνει εκπροσώπους όλων των ομόσπονδων κρατών και του ομοσπονδιακού κοινοβουλίου (Bundestag). Αφετέρου, την συμμετοχή του κράτους στην DBP Telecom, η οποία μετατράπηκε σε κοινή μετοχική επιχείρηση, θα διαχειρίζεται μία ξεχωριστή υπηρεσία η

Bundesanstalt für Post und Telekommunikation (BAnst PT).

ΕΛΛΑΔΑ

Η Ελλάδα εφάρμοσε την οδηγία με τον νόμο αριθ. 2075/92 της 21ης Ιουλίου 1992, ο οποίος δεν τέθηκε ποτέ πλήρως σε ισχύ επειδή η ελληνική κυβέρνηση δεν ενέκρινε το διάταγμα για τον εσωτερικό κανονισμό του ανεξάρτητου κανονιστικού φορέα που θεσπίζεται με τον νόμο. Στις 20 Οκτωβρίου 1994, ο νόμος αυτός αντικαταστάθηκε με το νόμο αριθ. 2246/94. Η νομοθεσία και πάλι δεν προσφέρει ένα ολοκληρωμένο ρυθμιστικό πλαίσιο και θα χρειασθεί περαιτέρω δευτερεύουσα νομοθεσία η οποία δεν έχει ακόμα εγκριθεί.

Εξαιτίας του γεγονότος ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν έλαβε εγκαίρως μέτρα εφαρμογής της οδηγίας υπηρεσιών, η Επιτροπή προσέφυγε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο βάσει του άρθρου 169 της Συνθήκης.

Το άρθρο 2 (15) του νόμου αριθ. 2246/94 ορίζει "τη φωνητική τηλεφωνία" κατά το γράμμα της οδηγίας. Ωστόσο, το άρθρο 3 (2) του νόμου ορίζει ότι καταρχήν η φωνητική τηλεφωνία αποτελεί αποκλειστική υπηρεσία και μόνον σε δεύτερη φάση αναγνωρίζει ότι όλες οι υπόλοιπες υπηρεσίες ελευθερώνονται. Κατά συνέπεια, υπάρχει ένας κίνδυνος ευρύτερου ορισμού της αποκλειστικής φωνητικής τηλεφωνίας στην Ελλάδα. Πέραν αυτού, το εν λόγω αυτό άρθρο εξαρτά την ελευθέρωση των υπηρεσιών αυτών από το συμβιβασίμο της παροχής τους με την εκπλήρωση της αποστολής του δημόσιου φορέα λειτουργίας ΟΤΕ.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 (2), οι ελευθερωμένες υπηρεσίες υπάγονται είτε στη χορήγηση μεμονωμένης άδειας είτε στην υποβολή δήλωσης, ανάλογα με το όριο χωρητικότητας μισθωμένων γραμμών που χρησιμοποιείται. Ακόμα δεν έχει προσδιορισθεί το όριο.

Όσον αφορά την απλή μεταπώληση μεταγωγής δεσμών ή κυκλωμάτων δεδομένων, η Ελλάδα υπέβαλε αίτηση με επιστολή της 7ης Φεβρουαρίου 1992 για παρέκκλιση μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1996 βάσει της 11ης αιτιολογικής σκέψης της οδηγίας. Μετά την έκδοση του νόμου 2075/92, ο οποίος δεν έκανε διάκριση της μεταγωγής δεσμών και κυκλωμάτων δεδομένων από τις υπόλοιπες ελευθερωμένες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, η Ελλάδα επιβεβαίωσε με επιστολή της 27ης Μαΐου 1993, ότι δεν επιθυμεί πλέον την παρέκκλιση και ότι η μεταγωγή δεσμών και κυκλωμάτων δεδομένων έχει πλέον ελευθερωθεί.

Σύμφωνα με τον νόμο 2246/94, ο ανεξάρτητος κανονιστικός φορέας που αναφέρεται στο άρθρο 7 της οδηγίας είναι η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών (ΕΕΤ), υπό την εποπτεία του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών. Η ΕΕΤ αποτελεί τον αρμόδιο φορέα για την κατανομή συχνοτήτων, την αρίθμηση, τη χορήγηση αδειών και την έγκριση εξοπλισμού καθώς και για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τους εθνικούς και κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού. Δεν έχει ακόμα τεθεί σε λειτουργία και προσωρινά τα καθήκοντά της έχει αναλάβει το υπουργείο.

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Η Ιρλανδία έχει λάβει συγκεκριμένα νομοθετικά μέτρα για την εφαρμογή της οδηγίας που περιλαμβάνονται στο "Statutory Instrument S.I. αριθ. 45 του 1992, European Communities (Telecommunications Services) Regulations 1992" και τα οποία τροποποιούν τον νόμο περί Ταχυδρομικών και Τηλεπικοινωνιακών Υπηρεσιών του 1983.

Στον τομέα της φωνητικής τηλεφωνίας, ο ορισμός της "δημόσιας φωνητικής τηλεφωνίας" που περιλαμβάνεται στο S.I. αριθ. 45 αντικατοπτρίζει εκείνον της οδηγίας. Το αποκλειστικό δικαίωμα που χορηγείται στην Telecom Eireann βάσει του Μέρους 87 του νόμου του 1983 περιορίζεται στην προσφορά, παροχή και συντήρηση του δημόσιου τηλεπικοινωνιακού δικτύου και την προσφορά, παροχή και συντήρηση υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας βάσει του κανονισμού 3 (1) του S.I. αριθ. 45. Οι άδειες για υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας εκδίδονται βάσει του άρθρου 111 του νόμου του 1983 για την παροχή κάθε άλλου είδους υπηρεσιών, μεταξύ των οποίων και φωνητικών για κλειστές ομάδες χρηστών ή φωνητικών υπηρεσιών που χρησιμοποιούν μόνο ένα σημείο σύνδεσης μεταξύ μισθωμένων γραμμών και δημόσιου δικτύου μεταγωγής. Μέχρι τα τέλη του 1994, είχαν χορηγηθεί 20 άδειες του τύπου αυτού.

Το Statutory Instrument αριθ. 45 του 1992 προσδιορίζει τα δικαιώματα των αδειούχων όσον αφορά την πρόσβαση και τη χρήση του δημόσιου δικτύου τηλεπικοινωνιών. Οι όροι που εφαρμόζονται πρέπει να είναι αντικειμενικοί, να μην εισάγουν διακρίσεις και να έχουν δημοσιευθεί. Παρομοίως, με τον κανονισμό 4 (3) του S.I., οι αιτήσεις για μισθωμένες γραμμές πρέπει να καλύπτονται εντός λογικού χρονικού διαστήματος, και δεν πρέπει να υπάρχουν περιορισμοί ως προς τη χρησιμοποίησή τους πέραν εκείνων που διασφαλίζουν ότι δεν παρέχονται τηλεφωνικές υπηρεσίες, εκτός εκείνων που εγγυώνται την ασφάλεια της λειτουργίας του δικτύου, την διατήρηση της ακεραιότητας του δικτύου και σε δικαιολογημένες περιπτώσεις την διαλειτουργικότητα μεταξύ υπηρεσιών και προστασίας των δεδομένων.

Όσον αφορά το άρθρο 7 της οδηγίας υπηρεσιών, ο Υπουργός Μεταφορών, Ενέργειας και Επικοινωνιών είναι αρμόδιος για την επόπτευση της Telecom Eireann σύμφωνα με τον κανονισμό 5 του S.I. αριθ. 45.

ΙΤΑΛΙΑ

Η οδηγία περιλαμβάνεται στο νόμο αριθ. 142 της 19ης Φεβρουαρίου 1992, "Legge Comunitaria 1991" (LC 1991), ο οποίος αναθέτει στην κυβέρνηση την εξουσία να εκδώσει εντός ενός έτους από την ένταξη ισχύος του (δηλαδή μέχρι τις 6 Μαρτίου 1993), μία σειρά νομοθετικών διαταγμάτων για την εφαρμογή των οδηγιών ΕΟΚ που αναφέρονται στα παραρτήματα Α και Β, περιλαμβανομένης και της οδηγίας υπηρεσιών. Το νομοθετικό διάταγμα εφαρμογής της οδηγίας υπηρεσιών, ωστόσο, δεν εγκρίθηκε εμπρόθεσμα. Αργότερα, η ιταλική κυβέρνηση περιέλαβε την Οδηγία Υπηρεσιών στο άρθρο 54 του νόμου αριθ. 146 της 22ας Φεβρουαρίου 1994 (Legge comunitaria 1993).

Το άρθρο αυτό επαναλαμβάνει συγκεκριμένα τις αρχές και τα κριτήρια που πρέπει να τηρηθούν για την προπαρασκευή του νομοθετικού διατάγματος εφαρμογής της οδηγίας, τα οποία αναφέρονται στο LC 1991. Συνεπώς, εξακολουθεί να προβλέπει μια ειδική διαδικασία έκδοσης αδειών για την παροχή υπηρεσιών μεταγωγής δεσμών και κυκλωμάτων δεδομένων παρότι η προθεσμία του άρθρου 3 της οδηγίας υπηρεσιών για την εισαγωγή συστημάτων του τύπου αυτού είχε ήδη λήξει. Δεδομένου ότι λόγω του άμεσου αποτελέσματος των άρθρων 2 και 3 της οδηγίας η απλή μεταπώληση χωρητικότητας απελευθερώθηκε στην Ιταλία χωρίς περαιτέρω περιορισμούς, η ιταλική κυβέρνηση πρέπει να παρουσιάσει μία κατάλληλη αιτιολόγηση για την επανεισαγωγή πρόσθετων περιορισμών ως προς αυτό.

Τα νομοθετικά διατάγματα δεν έχουν ακόμα εκδοθεί και η Επιτροπή εξετάζει το ενδεχόμενο προσφυγής στο ευρωπαϊκό δικαστήριο για παράλειψη κοινοποίησης των μέτρων εφαρμογής της οδηγίας υπηρεσιών.

Εν τω μεταξύ, το άρθρο 1 του Ιταλικού Ταχυδρομικού Κώδικα του 1973, το οποίο ορίζει ότι "οι τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες ανήκουν αποκλειστικά στο κράτος" εξακολουθεί να ισχύει παρότι το άρθρο 2 της οδηγίας συνεπάγεται ότι το άρθρο αυτό, καθώς και όλες οι άλλες διατάξεις που κατοχυρώνουν το κρατικό μονοπώλιο επί των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, πρέπει να τροποποιηθούν για να επιτραπεί σε ιδιωτικούς φορείς λειτουργίας να προσφέρουν όλες τις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες εκτός ορισμένων σαφώς περιγεγραμμένων τομέων που ανήκουν αποκλειστικά στο κράτος. Σύμφωνα με το ιταλικό νομικό πλαίσιο, μόνον οι υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας που αναφέρονται στο άρθρο 3 (παράγραφος 2) του Εθνικού Ρυθμιστικού Σχεδίου για τις Τηλεπικοινωνίες, που τέθηκε σε ισχύ με υπουργικό διάταγμα της 6ης Απριλίου 1993, μπορούν να προσφέρονται, από προμηθευτές υπηρεσιών.

Ωστόσο, με απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 1995, η ιταλική αρχή αντιτράστ (Autorità Garante) παραβλέποντας την προαναφερθείσα ιταλική νομοθεσία δήλωσε ότι η άρνηση της Telecom Italia να προσφέρει μισθωμένες γραμμές σε ιδιωτικές επιχειρήσεις που επιθυμούν να προσφέρουν φωνητικές υπηρεσίες ελευθερωμένες βάσει της οδηγίας αποτελεί κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης και ζήτησε από την Telecom Italia⁶¹ να γνωστοποιήσει εντός 90 ημερών τα μέτρα που έλαβε προκειμένου να καταργηθούν οι περιορισμοί στον ανταγωνισμό στην αγορά φωνητικών υπηρεσιών για εταιρικά δίκτυα/κλειστές ομάδες χρηστών, συμπεριλαμβανομένων και των εικονικών ιδιωτικών δικτύων. Η αρχή αντιστράστ βασίζει την απόφασή της στο άμεσο αποτέλεσμα των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας υπηρεσιών στην Ιταλία. Η Telecom Italia προσέβαλε την απόφαση αυτή.

Με την εφαρμογή του νόμου 58/92 για την αναδιοργάνωση του τηλεπικοινωνιακού τομέα, έγινε καταρχήν ένας διαχωρισμός μεταξύ ρυθμιστικών και λειτουργικών καθηκόντων μεταβιβάζοντας τους φορείς λειτουργίας του υπουργείου, δηλαδή την ASST, στην Iritel, επιχείρηση του ομίλου IRI. Προς το παρόν εκκρεμεί στο ιταλικό κοινοβούλιο ένας νόμος για τις "Ρυθμιστικές Αρχές Υπηρεσιών Δημοσίας Χρήσεως" (αριθ. 359) ο οποίος όταν εγκριθεί θα δημιουργήσει μεταξύ άλλων και έναν ρυθμιστικό φορέα για τα ταχυδρομεία και τις τηλεπικοινωνίες. Ωστόσο δεν προβλέπεται κάποια συγκεκριμένη ημερομηνία για την έγκρισή του.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Το 1990 εγκρίθηκαν δύο νομοθετικές πράξεις για την εφαρμογή της οδηγίας, ο κανονισμός (Règlement grand-ducal) της 3ης Αυγούστου 1990 για τη θέσπιση των γενικών κανόνων που ισχύουν για τις δημόσιες υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών και οι κανονισμοί της 8ης Οκτωβρίου 1990 σχετικά με τη δημόσια υπηρεσία τηλεφωνίας, τις μισθωμένες γραμμές τηλεπικοινωνιών, τη δημόσια υπηρεσία luxpas, τη δημόσια υπηρεσία μετάδοσης συναγερομού και τη δημόσια υπηρεσία αυτόματης τηλεφωνίας - Serviphone.

Οι αρχές του Λουξεμβούργου με επιστολή της 22ας Οκτωβρίου 1991 εξεδίλωσαν την πρόθεσή τους να τροποποιήσουν τον ορισμό της "βασικής τηλεφωνικής υπηρεσίας" στον κανονισμό και να προσθέσουν τον όρο "προς το κοινό".

Ο νόμος της 20ής Φεβρουαρίου 1992 μετέτρεψε την πρώην Administration des P&T σε δημόσια επιχείρηση με χωριστή νομική ταυτότητα, προκειμένου να συμμορφωθεί με την απαίτηση του άρθρου 7 της οδηγίας για το διαχωρισμό των ρυθμιστικών από τα λειτουργικά καθήκοντα. Ο Υπουργός Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών είναι αρμόδιος για τη ρύθμιση θεμάτων που συνδέονται με τη σύσταση και λειτουργία των τηλεπικοινωνιακών δικτύων.

61 Η Telecom Italia συστάθηκε στις 18 Αυγούστου 1994 με συγχώνευση της SIP, της Italcable, της IRItel, και της Telespazio SIRM.

ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Η βασική νομοθεσία περί τηλεπικοινωνιών στις Κάτω Χώρες (νόμος αριθ. 520 για τις εγκαταστάσεις τηλεπικοινωνιών -Wet op de Telecommunicatievoorzieningen - WTV) - της 26ης Οκτωβρίου 1988, που τέθηκε σε ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 1989, καταρτίστηκε πριν από τη δημοσίευση της Πράσινης Βίβλου της Επιτροπής το 1987. Χρησιμοποιεί, επομένως όρους που διαφέρουν σημαντικά από εκείνους της οδηγίας.

Η αποκλειστική φωνητική τηλεφωνία ορίζεται στο άρθρο 2 του διατάγματος 551 της 1ης Δεκεμβρίου 1988 το οποίο προσδιορίζει τις υπηρεσίες που προσφέρει υποχρεωτικά η KPN (Koninklijke PTT Netherlands). Σύμφωνα με τον ορισμό, η αποκλειστική υπηρεσία δεν περιορίζεται σε μία υπηρεσία η οποία προσφέρεται σε εμπορική βάση. Δεύτερον, δεν περιορίζει το μονοπώλιο στη φωνητική τηλεφωνία "προς το κοινό". Τρίτον, δεν λαμβάνει υπόψη κατά πόσο η παροχή της υπηρεσίας συνεπάγεται τη χρήση δύο σημείων σύνδεσης των σχετικών μισθωμένων γραμμών. Τα θέματα αυτά συζητήθηκαν σε διμερείς επαφές μεταξύ των ολλανδικών αρχών και των υπηρεσιών της Επιτροπής. Οι ολλανδικές αρχές στη συνέχεια δημοσίευσαν ανακοίνωση στις 30 Μαΐου 1994 με τις οποίες επιτρέπεται η παροχή υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας σε κλειστές ομάδες χρηστών. Ωστόσο, το θέμα των φωνητικών υπηρεσιών επί μισθωμένων γραμμών χρησιμοποιώντας μόνο μία σύνδεση με το δημόσιο δίκτυο μεταγωγής εξακολουθεί να βρίσκεται υπό συζήτηση.

Το Υπουργείο Μεταφορών και Δημοσίων Έργων (Verkeer en Waterstaat) αποτελεί τον φορέα που έχει αναλάβει τις κανονιστικές αρμοδιότητες για θέματα τηλεπικοινωνιών και το οποίο μπορεί να δώσει αναλυτικές εντολές στην KPN όσον αφορά την εκτέλεση των γενικών οδηγιών (BART) και των υποχρεώσεων που συνδέονται με τις υποχρεωτικές υπηρεσίες. Η υπουργική αυτή αρμοδιότητα περιλαμβάνει τη γενική τιμολογική πολιτική για δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες (η οποία στην πράξη μοιάζει με το "price capping" στο ΗΒ).

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Όπως και στην περίπτωση των Κάτω Χωρών, το νομοθετικό πλαίσιο για τις τηλεπικοινωνίες στην Πορτογαλία προϋπάρχει της οδηγίας. Ο "Βασικός Νόμος για την ίδρυση, τη διαχείριση και την εκμετάλλευση των τηλεπικοινωνιακών υποδομών και υπηρεσιών", νόμος 88/89, ("βασικός νόμος") εκδόθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 1989 πριν εκδοθεί η οδηγία. Έτσι εξηγείται κατά ένα μέρος γιατί οι όροι που χρησιμοποιούνται διαφέρουν συχνά κατά πολύ από εκείνους της οδηγίας. Ο βασικός νόμος και ιδιαίτερα η διάκριση μεταξύ συμπληρωματικών υπηρεσιών και υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας, βασίζεται περισσότερο στην τεχνολογία παρά στις υπηρεσίες.

Όσον αφορά το θέμα των αποκλειστικών υπηρεσιών, η πορτογαλική νομοθεσία δεν προσδιορίζει ποιες υπηρεσίες παρέχονται αποκλειστικά από δημόσιους φορείς το ίδιο αυστηρά όσο η οδηγία της Επιτροπής. Πρώτον, το άρθρο 2 (2) του βασικού νόμου ορίζει ως "τηλεπικοινωνίες δημοσίας χρήσεως" όλες τις υπηρεσίες που ανταποκρίνονται σε βασικές συλλογικές απαιτήσεις μετάδοσης και λήψης μηνυμάτων και πληροφοριών. Πρόκειται για ευρύτερο ορισμό από την έννοια του κοινού στην οδηγία. Αληθεύει ότι ο βασικός νόμος αναφέρει τηλεπικοινωνίες για ιδιωτική χρήση στο άρθρο 2 (3) και ότι μεταξύ αυτών περιλαμβάνει στο σημείο (η) "άλλες επικοινωνίες αποκλειστικά για χρήση εγκεκριμένου κοινού ή ιδιωτικών οντοτήτων μέσω αδείας χορηγούμενης από την κυβέρνηση υπό τους όρους που θεσπίζονται από συνθήκες ή διεθνείς συμφωνίες ή ειδική νομοθεσία". Ωστόσο, από τότε που τέθηκε σε ισχύ ο νόμος, η πορτογαλική κυβέρνηση δεν εξέδωσε την απαραίτητη νομοθεσία για την ελευθέρωση των υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας ή τηλετύπου που προσφέρονται σε κλειστές ομάδες χρηστών. Τον Σεπτέμβριο του 1991, η πορτογαλική κυβέρνηση ανακοίνωσε την έκδοση υπουργικού διατάγματος (δύπλωμα) σχετικά με τα ιδιωτικά δίκτυα προκειμένου να λυθεί το ζήτημα αυτό. Με επιστολή της 18ης Νοεμβρίου 1993, οι πορτογαλικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι εξακολουθούν να μελετούν το θέμα και σε διμερή συνάντηση που ακολούθησε στις 31 Ιανουαρίου 1994, δεν ανέλαβε δεσμεύσεις ως προς το χρονοδιάγραμμα.

Δεύτερον, βάσει της πορτογαλικής νομοθεσίας ο ορισμός της φωνητικής τηλεφωνίας είναι ευρύτερος από εκείνον της οδηγίας. Ο βασικός νόμος δεν προσδιορίζει την φωνητική τηλεφωνία. Ο ορισμός περιλαμβάνεται στο άρθρο 1 του προηγούμενου κανονισμού για τις δημόσιες τηλεφωνικές υπηρεσίες που επισυνάπτεται στο διάταγμα (Decreto-Lei) 199/87 της 30ής Απριλίου 1987. Ο βασικός νόμος αναφέρεται στην τεχνική λειτουργία ενός καθορισμένου συστήματος πρόσβασης συνδρομητών (το οποίο ορίζει ως το σύνολο μέσων μετάδοσης που παρεμβάλλεται μεταξύ ενός τερματικού σημείου και του πρώτου κόμβου συγκέντρωσης, μεταγωγής ή επεξεργασίας) χωρίς να κάνει διάκριση για την περίπτωση που το "σύστημα πρόσβασης" αποτελεί μία μισθωμένη γραμμή ή το PSTN, ούτε λαμβάνει υπόψη τον αριθμό των συνδέσεων στη μισθωμένη γραμμή που μπορούν να χρησιμοποιηθούν.

Το τρίτο θέμα αφορά τους όρους έκδοσης αδειών. Σύμφωνα με την οδηγία, τα κράτη μέλη μπορούν να συνδέσουν την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών με ένα σύστημα έκδοσης αδειών, με σκοπό όμως μόνο να εγγυηθούν την τήρηση των βασικών απαιτήσεων που αναφέρονται στην οδηγία. Ωστόσο, το σύστημα έκδοσης αδειών στην Πορτογαλία περιλαμβάνει και άλλες υποχρεώσεις.

Οι ελευθερωμένες υπηρεσίες χωρίζονται σε δύο κατηγορίες : "συμπληρωματικές τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες" και "υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας" σύμφωνα με ένα τεχνικό κριτήριο : τη χρήση ιδιόκτητης υποδομής και ιδιαίτερα κόμβων συγκέντρωσης, επεξεργασίας και μεταγωγής. Ως εκ τούτου, οι περισσότερες ελευθερωμένες υπηρεσίες ανήκουν στην κατηγορία σταθερών συμπληρωματικών υπηρεσιών. Για καθένα από τους δύο τύπους υπηρεσιών υπάρχουν διαφορετικές προϋποθέσεις όσον αφορά την χορήγηση αδείας.

Το άρθρο 4 παράγραφος 2 της οδηγίας απαιτεί από τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ότι δεν υπάρχουν περιορισμοί στη χρήση μισθωμένων γραμμών εκτός εκείνων που δικαιολογούνται από τις βασικές απαιτήσεις ή την ύπαρξη μονοπωλίου φωνητικής τηλεφωνίας. Το άρθρο 14 του βασικού νόμου φαίνεται ότι είναι πιο περιοριστικό καθώς επιτρέπει τη χρησιμοποίηση της φωνητικής τηλεφωνίας σε μισθωμένες γραμμές μόνο για χρήση από τους συνδρομητές ή για την παροχή συμπληρωματικών υπηρεσιών και υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας ενώ ακόμη απαιτεί την έκδοση άδειας για την από κοινού χρήση μισθωμένων κυκλωμάτων.

Η Πορτογαλία ισχυρίζεται ότι το σύστημα συμπληρωματικών υπηρεσιών (Portaria 903/92) συμμορφώνεται με το άρθρο 3 της οδηγίας. Ωστόσο το θέμα αυτό δεν έχει ακόμα διευκρινιστεί.

Η Πορτογαλία προέβη σε διαχωρισμό των κανονιστικών από τις λειτουργικές αρμοδιότητες το

1989. Σύμφωνα με το βασικό νόμο, το υπουργείο είναι υπεύθυνο για την εποπτεία και την παρακολούθηση των τηλεπικοινωνιών πράγμα που περιλαμβάνει τον σχεδιασμό και τον συντονισμό της εθνικής δημόσιας υποδομής και των υπηρεσιών που θεωρούνται βασικές.

Στην πράξη τις ρυθμιστικές αρμοδιότητες έχει αναλάβει το Ίδρυμα Επικοινωνιών της Πορτογαλίας (ICP), ενώ το υπουργείο απλώς επιβλέπει το ICP και εγκρίνει τις οδηγίες που αυτό προτείνει.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Ο Ley de Ordenación de las Telecomunicaciones, Νόμος 31/1987 της 18ης Δεκεμβρίου 1987, ("LOT") αποτελεί το νόμο περί τηλεπικοινωνιών που ισχύει στην Ισπανία. Ενόψει της οδηγίας, ο LOT τροποποιήθηκε με τον νόμο 32/1992 της 3ης Δεκεμβρίου 1992, ο οποίος περιορίζει τις αποκλειστικές υπηρεσίες στις βασικές υπηρεσίες τηλεφωνίας, τηλετύπου και τηλεγραφίας, και με το Βασιλικό Διάταγμα 804/1993 της 28ης Μαΐου 1993 περί εφαρμογής του άρθρου 3 της οδηγίας όσον αφορά τις βασικές υπηρεσίες μεταγωγής δεδομένων.

Όπως και σε ορισμένα άλλα κράτη μέλη, το μεγαλύτερο θέμα στην εφαρμογή της οδηγίας αφορά τον ορισμό της φωνητικής τηλεφωνίας και ως εκ τούτου του τομέα αποκλειστικότητας. Ο LOT στην παράγραφο 15 του παραρτήματός του, ορίζει την "βασική φωνητική τηλεφωνία", ακριβώς όπως η οδηγία. Ωστόσο, μετά από καταγγελία που υποβλήθηκε στην Επιτροπή, φαίνεται ότι αυτό που εννοούσαν οι ισπανικές αρχές με τον ορισμό δεν ήταν τόσο σαφές και ότι παρά τον ορισμό του νόμου απαιτείται διοικητική διάταξη που να προσδιορίζει περαιτέρω το βασικό μονοπώλιο της Telefónica όσον αφορά τη φωνητική τηλεφωνία. Μέχρι στιγμής αυτό δεν έχει γίνει.

Αρχικά η Ισπανία ζήτησε παράταση για τα αποκλειστικά δικαιώματα μεταπώλησης σύμφωνα με την 11η αιτιολογική σκέψη της οδηγίας παρότι δεν επέμεινε στο αίτημα αυτό. Το Βασιλικό Διάταγμα της 28ης Μαΐου 1993 προβλέπει ένα σύστημα όσον αφορά τη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης για την προμήθεια υπηρεσιών μεταγωγής κυκλωμάτων και δεσμών δεδομένων. Το σχέδιο είχε κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, αλλά το κείμενο που εγκρίθηκε δεν έλαβε υπόψη όλες τις παρατηρήσεις της. Οι διαβουλεύσεις με τις ισπανικές αρχές συνεχίζονται όσον αφορά θέματα που συνδέονται με αυτό και ιδιαίτερα με το πεδίο εφαρμογής του συστήματος.

Οι κανονιστικές εξουσίες που αναφέρονται στο άρθρο 7 της οδηγίας υπάγονται στην αρμοδιότητα της Γενικής Διεύθυνσης Τηλεπικοινωνιών (DGT). Η DGT συστάθηκε με Βασιλικό Διάταγμα της 19ης Ιουνίου 1985. Χορηγεί άδειες, εκμεταλλεύεται εγκρίσεις και διοικητικές άδειες για εξοπλισμό και υπηρεσίες. Ο Γενικός Διευθυντής τηλεπικοινωνιών ωστόσο αποτελεί τον εκπρόσωπο της κυβέρνησης στο διοικητικό συμβούλιο της Telefónica και έχει το δικαίωμα της αρνησικυρίας σε αποφάσεις του συμβουλίου για λόγους δημόσιας πολιτικής. Επιπλέον, το άρθρο 15 του LOT επιτρέπει το διορισμό πέντε άλλων μελών του διοικητικού συμβουλίου της Telefónica από την κυβέρνηση.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Η ισχύουσα νομοθεσία για τις υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών είναι ο Telecommunications Act του 1984 ο οποίος προϋπήρχε της Πράσινης Βίβλου και της οδηγίας της Επιτροπής. Ο νόμος επεκτάθηκε με μία νέα πολιτική που βασίζεται στη Λευκή Βίβλο του 1991 και περιλαμβάνει τροποποιήσεις σε υφιστάμενες άδειες, την επέκταση καλωδιακών αδειών για να συμπεριληφθεί η παροχή υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας και την έκδοση νέων αδειών.

Η νομοθεσία του ΗΒ σε γενικές γραμμές προϋπέθετε της οδηγίας της Επιτροπής. Για παράδειγμα, τα αποκλειστικά δικαιώματα της ΒΤ να προσφέρει τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες που καλύπτονται από το άρθρο 2 της οδηγίας καταργήθηκαν στο ΗΒ με το Μέρος 2 του Telecommunications Act του 1984. Το Μέρος 5 απαιτεί από όλα τα πρόσωπα που διατηρούν συστήματα τηλεπικοινωνιών να έχουν άδεια (είτε μεμονωμένη είτε κατά κατηγορία) προς το σκοπό αυτό.

Όσον αφορά τις διατάξεις του άρθρου 4 της οδηγίας, δεν υπάρχει ακριβής προσδιορισμός της υποδομής όπως στη Γερμανία ή τις Κάτω Χώρες. Το Μέρος 4 του ΤΑ προσδιορίζει αντίθετα ένα "σύστημα τηλεπικοινωνιών" ως εξής : ένα σύστημα για την μεταφορά, μέσω ηλεκτρικής, μαγνητικής ηλεκτρομαγνητικής, ηλεκτροχημικής ή ηλεκτρομηχανικής ενέργειας,

- ομιλίας, μουσικής και άλλων ήχων
- εικόνων
- σημάτων που εξυπηρετούν την μετάδοση (είτε μεταξύ ατόμων, είτε μεταξύ αντικειμένων είτε μεταξύ ατόμων και αντικειμένων) οποιουδήποτε υλικού εκτός από ήχους ή οπτικές εικόνες, ή
- σημάτων που εξυπηρετούν την έναρξη λειτουργίας ή τον έλεγχο μηχανημάτων και συσκευών.

Ο υπουργός προσδιορίζει ποια από τα συστήματα αυτά αποτελούν "δημόσια τηλεπικοινωνιακά συστήματα". Οι φορείς λειτουργίας δημόσιων τηλεπικοινωνιακών συστημάτων λαμβάνουν με μεμονωμένες άδειες και γενικά υπάγονται στο καθεστώς ΡΤΟ. Άδειες του τύπου αυτού έχουν χορηγηθεί σε είκοσι δημόσιους φορείς λειτουργίας μόνιμων ζεύξεων καθώς και σε 126 φορείς εκμετάλλευσης καλωδιακής τηλεόρασης.

Ο Telecommunications Act του 1984, σε συνδυασμό με τον νόμο Wireless Telegraphy Act του 1949 εξασφαλίζει επίσης ότι οι κανονιστικές αρμοδιότητες που ορίζονται στο άρθρο 7 διεκπεραιώνονται ανεξάρτητα από τους φορείς τηλεπικοινωνιών. Αυτό πραγματοποιείται κυρίως μέσω του έργου του OFTEL, κρατικής υπηρεσίας υπό τη διεύθυνση του Γενικού Διευθυντή Τηλεπικοινωνιών ο οποίος κατά τη διάρκεια της θητείας του δεν υπόκειται σε υπουργικό έλεγχο.

ΣΟΥΗΔΙΑ

Δεν υπήρξε ποτέ στη Σουηδία εκ του νόμου μονοπώλιο στον τομέα των τηλεπικοινωνιών. Το de facto μονοπώλιο της Telia (της τότε "Televerket") ήταν αποτέλεσμα διεργασιών της αγοράς.

Το παρόν κοινωνιστικό πλαίσιο των τηλεπικοινωνιών ρυθμίζεται από τον Νόμο περί Τηλεπικοινωνιών (Telelagen) του 1993. Σύμφωνα με αυτόν δεν υφίσταται αποκλειστικό δικαίωμα παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (άρθρα 2.1 και 4). Κάθε οικονομικός φορέας έχει το δικαίωμα να αποκτήσει άδεια και να παρέχει τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες. Οι ενδεχόμενες αρνητικές αποφάσεις πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένες ενώ, σύμφωνα με το άρθρο 37 του Νόμου, υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον του διοικητικού Εφετείου.

Άδεια απαιτείται μόνο για την εκμετάλλευση του δημοσίου δικτύου και την παροχή μισθωμένων κυκλωμάτων. Άλλες υπηρεσίες υπόκεινται σε διαδικασία καταχώρησης.

Δεν υπάρχουν περιορισμοί στην επεξεργασία σημάτων ή μετά την διαβίβαση μέσω του δημοσίου δικτύου (άρθρο 6.1). Δεν υφίσταται επίσης καμμία διάκριση όσον αφορά τους όρους χρήσης και τα εφαρμοζόμενα τιμολόγια (άρθρο 6.2).

Σχετικά με το διαχωρισμό των καθηκόντων κανονιστικής ρύθμισης από αυτών της εκμετάλλευσης (άρθρο 7 της οδηγίας), η Telestyrelsen (Υπηρεσία Τηλεπικοινωνιών) είναι υπεύθυνη για την τήρηση των κανόνων από όλους τους φορείς εκμετάλλευσης. Η Υπηρεσία συστάθηκε την 1η Ιουλίου 1992 και η λειτουργία της ρυθμίζεται από το Förordning 1992:895. Η Υπηρεσία δύναται να επιβάλλει κυρώσεις, όπως ανάκληση αδειών, σε φορείς εκμετάλλευσης που δεν εκπληρούν τις υποχρεώσεις τους.

Της Υπηρεσίας προτoσtαται ο Γενικός Διευθυντής υπό την εποπτεία ενός Συμβουλίου διοριζομένου από την κυβέρνηση. Η Telestyrelsen είναι επίσης υπεύθυνη και για θέματα αμύνης. Η Υπηρεσία εισπράττει εισφορές που υπολογίζονται με βάση το ακαθάριστο εισόδημα των κατώχων άδειας και των καταχωρισμένων μερών.

Ο κύριος τηλεπικοινωνιακός φορέας στη Σουηδία είναι η Telia η οποία λειτουργεί ως ιδιωτική εταιρία περιορισμένης ευθύνης από την 1η Ιανουαρίου 1993 σύμφωνα με το Νόμο 1992:100. Η κυριότητα ανήκει κατά 100% στο κράτος και εποπτεύεται από το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Η Αυστρία έθεσε σε εφαρμογή την οδηγία κυρίως με το Νόμο περί Τηλεπικοινωνιών (Fernmeldegesetz) Άρ. 908/1993, που τέθηκε σε ισχύ την 1η Απριλίου 1994. Εν τούτοις η Αυστρία δεν έχει ακόμη γνωστοποιήσει τα εκτελεστικά του Νόμου διατάγματα καθώς και τους γενικούς όρους χρήσης του δημοσίου δικτύου.

Η υπηρεσία φωνητικής τηλεφωνίας ορίζεται στα άρθρα 44(2) και 2(6) του Νόμου. Αυτός ο ορισμός δεν ανταποκρίνεται πλήρως σε αυτόν της οδηγίας. Ωστόσο, δεν απαιτείται άδεια για την παροχή των απελευθερωμένων υπηρεσιών. Οι όροι πρόσβασης στο δημόσιο δίκτυο και χρήσης μισθωμένων κυκλωμάτων θα καθορισθούν σύμφωνα με το άρθρο 44(6) του Νόμου, από τους γενικούς όρους χρήσης (Geschäftsbedingungen).

Ο δημόσιος φορέας τηλεπικοινωνιών είναι ο Post und Telegraphenverwaltung (PTV). Ο Νόμος αναθέτει την κανονιστική ρύθμιση στο Υπουργείο Δημόσιας Οικονομίας και Επικοινωνιών.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Το βασικό κανονιστικό πλαίσιο για τις τηλεπικοινωνίες αποτελείται από το Νόμο περί τηλεπικοινωνιών (Teletoimintalaki) που τροποποιήθηκε το 1988, 1990 και 1992.

Σύμφωνα με το πλαίσιο αυτό, δεν υφίστανται πλέον ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα για την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (συμπεριλαμβανομένης της φωνητικής τηλεφωνίας) στη Φινλανδία. Το σύνολο του τομέα των τηλεπικοινωνιών είναι ανοικτό στον ανταγωνισμό. Η κυβέρνηση χορηγεί άδειες εκμετάλλευσης στους οργανισμούς εκμετάλλευσης του δημόσιου τηλεπικοινωνιακού δικτύου.

Το άρθρο 10 του Νόμου καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συνδρομητών και ιδιαίτερα το δικαίωμα εκμίσθωσης κυκλωμάτων και το δικαίωμα χρήσης τους για παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών καθώς και αυτό της υπεκμίσθωσής τους σε τρίτους.

Η παροχή δημοσίων επικοινωνιών μεταγωγής δεδομένων υπόκειται μόνο σε διαδικασία γνωστοποίησης. Το 1994, υπήρχαν 63 οργανισμοί κάτοχοι άδειας εκμετάλλευσης και 13 οργανισμοί μεταγωγής δεδομένων που είχαν υποβάλει γνωστοποίηση.

Τα άρθρα 18-23 του Νόμου αναθέτουν την προώθηση και τη γενική εποπτεία των τηλεπικοινωνιών στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών. Ωστόσο, το καθήκον για την καθημερινή επιβολή του Νόμου περι Τηλεπικοινωνιών εναπόκειται στο Κέντρο Διοίκησης Τηλεπικοινωνιών, υπηρεσία που λειτουργεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών. Τα λειτουργικά έξοδα του Κέντρου καλύπτονται κατά κανόνα από εισφορές για τη χορήγηση αδειών ή την διενέργεια επιθεωρήσεως.

Η Telecom Finland είναι κατά 100% κρατική. Εν τούτοις, παρότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της και τα διευθυντικά στελέχη διορίζονται από την κυβέρνηση, αυτή λειτουργεί χωρίς να απολαμβάνει ιδιαίτερων προνομίων εκ μέρους του Υπουργείου μεταφορών και Επικοινωνιών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Η επισκόπηση του εθνικού κανονιστικού πλαισίου στα κράτη μέλη στο παράρτημα Ι βασίσθηκε σε πληροφορίες που κοινοποιήθηκαν επίσημα στην Επιτροπή.

Για αναλυτικότερες πληροφορίες, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθυνθούν άμεσα στις εθνικές κανονιστικές αρχές των κρατών μελών. Οι διευθύνσεις των αρχών αυτών δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα C 277/9 της 15ης Οκτωβρίου 1993.

Βέλγιο	Institut belge des services postsux et des télécommunications (IBPT) Avenue de l'Astronomie, 14 1000 Brussels
Δανία	Telestyrelsen Holsteigade 63 DK - 2100 Kobenhaven O
Γερμανία	Bundesministerium für Post und Telekommunikation Postfach 80 01 D-53005 Bonn
Ελλάδα	Υπουργείο Μεταφορών Συγγρού 49 Αθήνα
Ισπανία	Dirección General de Telecomunicaciones 5a. planta Plaza de Cibeles S/N E-28701 Madrid
Γαλλία	Direction générale des Postes et Télécommunications 20, avenue de Ségur 75 700 Paris
Ιρλανδία	Department of Transport, Energy and Communications Scotch Hause, Hawkins Street Dublin 2

Ιταλία	Ispettorato generale delle telecomunicazioni Viale Europa 190 00 144 Roma
Λουξεμβούργο	Ministère des Communications 18, montée de la Pétrusse L - 2945 Luxembourg
Κάτω Χώρες	Ministerie van Werkeer en Waterstaat Hoofddirectie telecommunicatie en Post Postbus 20901 NL - 2500 EX's Gravenhage
Πορτογαλία	ICP Av. José Malhoa Lote 1683 1000 Lisboa
Ηνωμένο Βασίλειο	DTI 151 Buckingham Palace Road London SW1W 9SS
Σουηδία	Telestyrelsen (Telecom Agency) Box 5398 S-10249 Stockholm
Αυστρία	Bundesministerium für öffentliche Wirtschaft und Verkehr Kelsenstraße 7 A-1030 Wien
Φινλανδία	Telehallintokeskus Vattuniemenkatu 8 A PL 53 SF-00211 Helsinki

ISSN 0254-1483

COM(95) 113 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR

08 15

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-95-144-GR-C

ISBN 92-77-87691-3

96

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L-2985 Λουξεμβούργο